Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2475 SIX PAGES NGÀY THỨ TƯ 17 NOVEMBRE 1926 — NGÀY 13 THÁNG MƯỜI, NĂM BÍNH DẦN; SẤU TRƯƠNG NĂM THỨ 18

LUC-TINH TÂN VĂN

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chủ-nhựt

Nhà Báo ở đàng Lucien Mossard
số 15, gần trường học Taberd Saigon

CHỦ-NHÂN KIÊM TÒNG-LÝ
NGUYỄN-VĂN-CỦA

Chủ-nhiệm : LÂM-VĂN-NGỌ
Chủ-bút : LÊ-HOÀNG-RƯU

Gởi dây-thép đề : Lucdinh Saigon
Dây-thép nói, số : 85 203

GIÁ BÁO

BẢN LỀ MỖI SỐ ..... 0$05

ĐÔNG-PHÁP		NGOẠI-QUỐC	
Một năm	12$00	Một năm	18$00
Sáu tháng	6.50	Sáu tháng	8.00
Ba tháng	3.00	Ba tháng	4.50

CÁCH GỞI BẠC VÀ GỞI BÀI :

Mua Báo phải trả bạc trước và phải gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tòng-lý.

Các bài vở đăng báo thì cứ gởi ngay cho ông LÊ-HOÀNG-RƯU Chủ-bút.

A Louer

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 3561

A Louer

PHÁI LAO ĐỘNG

TA NÊN CÓ TRƯỜNG HỌC TỐI

Các nước văn-minh bên Âu-Mỹ ngày nay đều có khoa-học phổ thông, đã nung đúc cho hết thảy quốc-dân có cái học thường thức. Gia đi lại có cái luật cưỡng bách; bất cứ con nhà giàu nghèo sang hèn đến tuổi phải vào trường học. Trường học đã nhiều thay dạy lại nhiều, lại có cái pháp luật cũng cái phong tục bắt buộc vào sự hiếu học như thế, nên có cái thành hiệu suất trong nước không còn sót mấy người không biết chữ. Người các nước văn-minh chuyên chuộng thực nghiệp, nên nghề gì sũng qui, không khi nào lấy việc lao-động làm khinh. Các việc lao-động không phải chỉ để riêng cho những hạng người muốn bộ thân thường, học thức ít, trí hèn kém phải làm mà thôi, đến cả những người muốn hộ cao, danh-giá sang, học-thiên nhiều, kiến văn rộng, cũng thường ở trong phái lao-động. Đến các nước ấy ai ai cũng có cái học thường thức rồi, lại còn những người nghèo trong phái lao-động có văn-học nâu sắc, ngày thì đi làm, buổi tối thường đi dạy học, những người chữ nghĩa còn kém, ngày thì đi làm buổi tối lại vào trường tư học, nên trong phái lao-động có đại đa số người đều nhu tố, văn-tự thông, xử thế khôn ngoan, giao thiệp mềm mỏi, có bụng yêu nước yêu nòi, biết phép giữ quyền tự-do, biết đường hành vực quyền lợi.

Đến như nước ta thì việc lao-động tựa hồ như để thành một cái thiết khoán chỉ để riêng cho hạng người không ở tế chữ. Lại còn cái tệ-phong là những người đã học được năm ba quyển chữ Hán, làm mỗi đôi câu đối, viết mỗi cái thơ, và những người đã bập bẹ nói được năm ba câu tiếng Tây, viết được đôi ba dòng chữ Tây, thì đều tăng kiết đến xương cũng vẫn coi những việc lao-động như việc xấu hổ mà không dám làm. Thế mà những người đã ở trong phái lao-động tại lại chỉ cam bề ăn no vác nặng, tự đặt mình vào cái tư cách đê hạ, coi như là chữ nghĩa không đến hạng mình hết, sách vở không đến hạng mình xem, việc lớn việc bé, việc lợi việc hại chung tử nước ngoài cho đến trong nước, không đến hạng mình dự-biết. Lũ ngu si lại quáy quấy với dân dại dột, có nhân thì giữ cũng thao-chịch quang âm vô những cuộc cờ sòng bạc đài chơi liền dưa nhâm cho đoạn tháng qua ngày. Hỏi hết nên phải lao động ở nước ta, phần nhiều là người không có tư cách.

Nay muốn cứu cái tệ tự-sự, không gì bằng lập trường học tối cho phái lao động.

Bọn lao động làm việc, cũng có những nghề ngày làm đêm cũng phải làm, nhưng phần nhiều thì là những nghề nay làm đêm được nghỉ. Nhưng thì giờ rỗi có thể học được chỉ về ban đêm mà thôi. Vậy nên muốn cho phái lao động ta học được ít nhiều, tất phải có riêng trường học tối.

Sang cái văn-đề lập trường học-tối nầy, không thể trông vào phái lao động tự lập lấy trường được. Là vì bọn lao động đã không thiết tị học, thì bao giờ biết rả nhau gộp tiền lại dựng ra nhà trường tư, và góng tiền lại nuôi thầy giáo. Vả lại phái lao động ta phần nhiều là người tùng bấn, tay làm chân bám nhau, dầu có đôi ít người muốn học chăng đi nữa, nhưng tiền không có, nhà trường không có tai làm tuồi nào?

Nay chỉ mong rằng các nhà có hằng-sản (như các nhà tư bổn) lại có hằng tâm muốn cứu cho tộc-loại bớt cái bịnh ngu dốt, rả nhau lập thành hội, trước là góp tiền (tùy như góp cổ-phần) sau nữa là xin phép Chính-phủ ấn quyền tiền, để lấy tiền dựng ra trường học-tối, và mua sách vở, với cấp lương cho thầy giáo. Có như thế phái lao động ta mới có trường học vậy.

Nếu trường đã lập thành rồi, thì bất luận ai là người trong phái lao động, bất cứ bao nhiêu tuổi, xin vào học cũng được. Tiền lương thầy giáo đã có hội cấp cho, học trò vào học không phải mất tiền tháng, cách thức cũng tựa như vào trường Pháp việc, chỉ phải mua giấy bút sách vở vào học thôi; Chương trình học qui thì cốt nhiết là học quốc-văn, dạy những điều thường thức. Mỗi tối học độ ba giờ. Mà sự dựng nhà trường thì trước hết ở nơi thành phố cũng nơi tỉnh lỵ lớn, cho có sẵn thầy sẵn sách. Trường làm to hay nhỏ, tùy sức tiền của hội góp và quyên được ít hay là nhiều. Phái lao động ta tuy không thiết tị sự học thật, nhưng duy cái dịp may sớt kém mới có sẵn có trường mở, sao có thầy dạy, nên học không phải mất, đồng môn không phải đóng, thì sao lại chả có kẻ không biết rủ nhau vào học. Dạy mỗi ngày mỗi chuyện, học mỗi ngày mỗi khá, một người hay mười người bắt chước, mười người hay trăm ngàn người bắt chước, vào học mỗi ngày mỗi đông, biết đâu trường học của phái lao-động sau nầy chẳng có ngày chật đến nỗi chen nhau vào không được. Thiết tưởng đến ngày bọn lao động đã tranh nhau vào học, không còn gốc mà ngồi, thầy giỏi sẽ đặt lệ lấy tiền học, như mỗi người phải đóng mỗi tháng là ba cắt, hoặc năm cắt để cấp lương cho thầy giáo cũng đã vậy.

Ta thường thấy các nhà đại-phú, trung-phú ta ngày nay, cũng đã lần lượt dựng lên các hội, không kể những hội có ích như là hội Nông-thương, hội Công-nghệ, hội Ái-hữu, hội Báo-cô, hội Du-học, đến cả hội chơi-bời như là hội dựng rạp-hát, hội đá banh cũng có. Như vậy thì hội dựng lên trường học-tối cho phái lao-động, có khó gì mà chẳng có thể làm nên.

Lại thường thấy nhà có hảo tâm ở nước nhà ta, thường vui lòng quyên tiền giúp việc công, không những quyên tiền cứu tai tuất nạn, quyên tiền giúp việc quốc trái, quyên tiền làm cầu làm quán, tô tượng đào chùa, lại còn có hảo tâm lạ thường, quyên tiền giúp dân Nhựt-bổn bị động đất chẳng có thể quyên tiền lập trường tối cho phái lao động.

Nước nào cũng vậy, người làm việc lao động rất nhiều, mà người làm việc thông thả nhẹ nhàn có ít. Bọn lao động mà thuần là ngu si dốt nát, thì tức là trong nước có đại đa số người không có nhân-cách. Nước lấy dân làm gốc, mà trong nước có lại đa số người không có nhân-cách thì chẳng quy cho nước lắm ru. Vậy nên cái văn-đề lập trường học tối cho phái lao động, nếu có giải quyết xong, thì chẳng là giúp cho việc khai dân trí một đôi phần có bổ ích vậy.

Người giàu có trong nước, tựa như người cầm tài thuyền, mà phái lao động trong nước, tựa như văn thuyền; văn thuyền có dày mới đương được sóng gió. Ông Mạnh-tử có nói « quân tử gia-nhân cũng nuôi nhau, mà cũng trông coi cho nhau. » Nếu các nhà tư bổn dựng trường học tối cho phái lao động, thì tuy rằng làm phước cho người, mà cũng không phải không có ích cho mình vậy. Các nhà có hằng sản hãm tâm nghĩ sao? — *N. C.*

NHỰT-KÝ

Sao họ gọi tôi là con chim se-sẻ!

Mỗi ngày công-tử kia — cứ theo tục trong xứ mà hiểu thì cô không phải cô-nương cũng con nhà giàu — tuổi vừa hai chín ; cho bởi nhỉ tiếng, xa-xỉ hơn người, kết bạn hập bè nguyệt hoa hoa nguyệt. Cha mẹ thấy vậy sợ thằ lưu cầu lưu, mới tính đi coi vợ cho con. Giải sang tài mạo gia khó gì! Cô đặng gái nhà quan Huyện. Duyên đẹp tình vui, cha mẹ hai bên đã đành cưới gả. Đinh ngày mồng bốn tháng mười-hai năm thứ vu qui! Song gái nhà quan, lạ lẽ con mót, cha mẹ tưng lưu như ngọc ; nên gả chồng mà không chịu cho con làm dâu. Biết bao mẹ chồng miệng ngọt như đường, mà gươm trong bung. Buổi cưới rồi, thì cho ở riêng rồi, Phố nhà sẵn, bên trai thả cách đọn hai cặng phố nghi tiệt hẳn hòi. Chừng cưới rồi, cho ở riêng, cấp tớ gái ở trai hầu hạ. Ra vào lớn xớn, cô-nữ không hằng lòng, đuổi hết. Rồi đuổi cho tới đầu vú, giận sao nó đem nó phòng kêu hết tiền chạy. Cậu mới nói với mẹ xin cho hai vợ chồng cậu ăn cơm, nhà không cần nấu nướng. Từ đây, nhà cậu sớm mai, mười giờ rưỡi mới thức dậy mở cửa ; mười một giờ đắc nhau đi ăn cơm ; [illegible] nghỉ trưa ; bốn giờ thức dậy, sáu giờ đi ăn cơm ; làm giờ sẽ đóng cửa ngủ. Luôn như vậy chín tháng trường-anh-em bạn không thấy mặt thầy mày gì, muốn kiếm cũng chẳng biết đâu mà kiếm. Chừng gặp cậu chạy bơ hơ bơ hải hỏi thăm nhà Mụ, mới hay vợ cậu chuyện-bụng Tới « nửa đêm giờ tý, canh ba » canh đặng « nam-tử » mới thiệt là « con trai! » Gồng cậu như khuôn đúc ; ấy mới rõ rằng hồ phụ hồ tử, luông mầu luông nhi.

Yên việc rồi, mẹ trên con uổn, vợ chồng hòn hở. Bữa nọ, nhân lúc vui cậu mới nói :

« Nghĩ Tạo hóa đặc để cũng lạ! Gà mái gáy chi lối, đặc nhau đi ăn cùng đồng, mà chừng đẻ, để cầu ấp nở cả bầy. Còn mình, vợ chồng mình đặc nhau đi ăn có chỗ, về ngủ có nơi, giờ đư nhiều hơn, mà sao để lại để cô một con, kỳ quá! Phải mình để một ổ trống, ấp nở một bầy con như gà, khỏi mất công nhiều bấn! »

Cô cười miễn chi rồi hãy cậu và đáp :

« Tôi là ng rồi ta, chớ phải là gà là chim gì hay sao mà mình nói vậy! »

Nghe đến, lấy làm lạ, cậu trợn mắt nhìn cô sửng sốt; giây phút cậu lại tiếp :

« Mình nói mình không phải là gà, « mà cũng không phải là chim, cớ sao « họ kêu tôi là « chim se sẻ? » Nếu vậy, người ta ví sẻ là em bạn với « nhau sao đó! » Nói rồi cậu khóc : hu hu, hu! »

SIMILI.

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ

Vì Phái truyền Cảnh-Giáo Đông-Pháp, tôi mời các Thiện-Nam, Tín-nữ đến cửa chùa Từ-Lâm Tự (còn bốn ngàn thước nữa tới chợ Tânyinh, đi đường Saigon-Tânyinh), mười một giờ tối 18 Novembre 1926 nhằm đêm 14 tháng 10 Annam nầm nay, để bàiPhật trong buổi lập Pháp chanh truyền.

Kính mời
THƯƠNG-TRUNG-NHỰT

HOÀN-HẢI TÂN-VĂN

Mới tìm được một nước người lùn

Mới đây đội thám hiểm Nouvelle Guinée ở về Nam bán cầu mới tìm được một nước toàn một giống người lùn cả. Nguyên ngày 29 Août đội thám hiểm theo đường rừng đi mãi trong năm ngày mới tìm ra được. Trong kỳ đi suốt năm ngày, dọc đường toàn thị những rừng rậm không gặp một ai cả, chỉ thỉnh thoảng nghe thấy các thú dữ kêu gào và những thác nước chảy ầm ầm mà thôi, người đưa đường bồng đưa đến một nơi làng xóm to, thấy có tiếng người lạ, người trong làng xóm đều chạy ra người nào cũng thấp, chỉ bằng đứa trẻ lên sáu, lên bảy mà thôi. Thoạt kỳ thấy có mấy cô con gái lớn chạy ra cười nói nhỏn-nhơn, không có ý gì sợ hãi cả. Các nhà thám hiểm bèn đưa cho mỗi cô mấy viên ngọc chân nhỏ, cô nào cô ấy lấy làm vui vẻ lắm, liền đưa các nhà thám hiểm về nhà. Khi vào một nhà thấy một bà vú đầu bạc phơ phơ lại càng thấp lắm, thấy các nhà thám hiểm ra hiệu muốn được tiếp hết người trong làng xóm. Bà già biểu ý rồi thấy quay cổ đi ra. Một lúc lâu, bà già về thì có vô số người kéo đến [illegible] nhà hầu lắm, đến nơi ai nấy đều nói ríu ra ríu rít thế thế như tiếng một đàn chim, trông bỗ mặt và nghe giọng nói, thì ai nấy đều tỏ ra ý tình khôn chớ không phải là một giống ngu ngốc. Rồi họ thì nhau đem các lễ vật tặng các nhà thám hiểm. Cách họ làm thịt heo rất lành và sạch sẽ lắm : một người nằm lấy heo chân trước con heo, bịt miệng không cho kêu, một người nằm chân sau, còn một người dùng xa dương cung bắn tẩng vào bụng con heo, heo chết rồi họ mới đem làm thịt. Lần thứ nhơ một lũ trẻ con, thế mà trong chất lát đã làm xong con heo rồi, Đội thám hiểm tìm ra được nơi ấy, chủ trương là do hai nhà nhân chống học nước Mỹ, hai nhà ấy đi đã hơn một năm nay. Sau khi tìm được nơi ấy, người ta gồm lại cũng nhận là một cái kết quả rất tốt trong việc thám hiểm vậy.

MỘT CHIẾC TÀU CHÁY

chết 1.200 người

Vừa rồi có điện-tin ở Cửu-giang nói rằng chiếc tàu Quảng-giang của một Công-ty người Tàu, chạy ở bến Cửu-giang. Chiếc tàu nầy chở quân lính và sáng đạn, tất cả 1.500 thì mất 1.200 người bị vỡ chết cháy và chết đuối. Dưới khẩu tàu đề một trên đạn trái phá và các đạn khác, tịnh không còn một viên nào.

Lúc phát từ sáng sớm, là lúc tàu ở ghé bến. Tổng-lý long trội lớ đốt rất gớm ghê, các đây reo đứt bể ; các tàu xung-quanh tưởng rằng không khỏi cháy lây, nhưng may tàu ấy chìm ngay, nếu không thì còn thiệt hại.

TÂN HÔN

Mới tiếp được tin lành của ông bà Văn-thế-Lạc, Paris, Cổ-quán Tranon (Canthơ) cho hay rằng đến ngày 24 Novembre tới đây sẽ định đôi cho lịnh ái là cô *Văn-thị-Nhiều* kêu là *Ngọ* sánh duyên cùng M. *Nguyễn-tường-Kim*, ký-lục Kho-bạc Saigon.

Bổn-báo xin cô lái kính chúc vui cùng hai họ và cầu chúc cho cặp vợ chồng mới nầy kiến được trọn đời, xướng thy vui đạo.

CUỘC DIỄU CẦU

TẠI TỈNH BENTRÉ

Trong tờ báo Luc-Tỉnh Tân-Văn, số 2471, ngày 12 Novembre, có ấn hành trương thứ nhì một bài luận của M. Việt-Dân ở Gocong về việc cọi đá banh học tại Bến're ngày 31 Octobre 1926, sau lại có lời bàn của ông chủ-bút muốn rõ bởi đâu mà cuộc diễu cầu nầy sanh phiền, và ông lại tỏ ý muốn cho tôi giải cớ lẽ cho mình bạ-sĩ.

Tôi vừa đọc các câu chuyện cái lòng rất phục ý chí của ông chủ-bút, vì thấy sự lạ nên trước khi muốn cho công chúng rõ biết ai là phải ai là quấy, mới có lời so cớ cho tôi đôi ý kiến.

Trư c hết tôi xin nói thật thà rằng nếu mà không có lời bàn tỏ đây thì tôi không trả lời bài luận của M. Việt-Dân. Tôi nghĩ rằng tôi cũng là người tổ phụ ở Gocong, nếu tác tôi người đồng hương với M. Việt-Dân ; sau lại ngày hội La Gocoonaise Sportive Sang qua Bêntre đúng mà đấu banh lại kỳ thứ nhì thì ngày đó chẳng phải tại tỉnh thành Bent e có một mình người biết coi và biết xét trong cuộc đá banh trên ở tỉnh Gocong và Bentre mà thôi, có trên 10 ông ở Travinh và nhiều qui khách mộ thể thao ở Saigon mới đến, lại nghe rằng có nhiều người ở Mytho, An-Giang và có bà bổn thầy ở Bac-liêu thừa dịp đi Saigon có ghé lại Bentre đặng coi thể thao.

Đến 11 giờ trưa tại nhà tôi thì M. Đốc Nghị trưởng hội L. G. S. có tỉnh với tôi trước M. Tự-Do chọn M. Qui Thomas làm giám cuộc. Tôi liền vui mừng chịu M. Qui Thomas, vì tôi thấy thầy cũng sẵn lòng. Theo ý tôi, ai mà biết lẽ luật chơi banh làm giám-cuộc thì tôi cũng chịu. Trước ngày hội L. G. S. qua Bentre thì phải nhiều trong ngày ấy hội B. S. có đến và có y muốn chọn Thomas làm giám cuộc. Rồi thay ! Nếu hai hội giáp nhau M. Thom mắc công chuyện nên trước ngày có lời xin kiếu tại Saigon. Song sự muốn chọn M. Thom làm giám-cuộc đây ấy là ý kiến trong hội bản tỉnh vậy, chớ ngày hội L. G. S và M. Thom đến Bentre mới nhớ định ý sự.

Tuyển cử M. Qui Thomas xong rồi tôi có dạy trong hội 'o san đã y-phục chiều bốn giờ đem lên sân cho M. Qui thay mà làm giám-cuộc. Trong ý tôi tưởng đã trước định sao thì sau y như vậy. Dùng bốn giờ chiều thì lên sân thì thấy M. Mũi mặc đồ y phục thể-thao sẵn sàng đặng làm giám-cuộc. Theo tôi nghĩ, lẽ M. Qui lúc vô phòng nghỉ trưa có tính nhường cho M. Mũi, vì ngày đó M. Mũi thay mặt cho hội Tandinh S. port đem xuống ba môn đồ thường cho hai hội đấu banh, hội thắng thì đặng tưởng hai mớn, còn hội kia thì đồng mớt. Chắc lẽ M. Qui vì tính thiệt thà mà tưởng rằng cuộc lấy chơi đây chẳng qua là làm cho giờ nghỉ mà thôi nên hai hội liên lạc đó thôi, chớ có phải là tranh chức vô-địch mà sự tuyển-cử giám-cuộc gắc gao như thế, cho nên đầu mình hay là M. Mũi hoặc ai đi nữa cũng xong đặng. Nếu sự đoán nầy phải vậy thì ý kiến của M. Qui cũng các người biết chơi thể-thao y nhau. Vì lại tôi nghe MM. Mũi, Qui Thomas làm giám-cuộc đá banh trên mấy năm nay tại Saigon ai ai cũng cho rằng công bình như một.

Lối 4 giờ 15 phút, chiến tướng hai bộ đồng nghĩ trên một cái xe Camion đến sân M. Đất và qui ông qui thầy Gocong không có nói đến chuyện tuyển-cử giám cuộc làm chẳng cũng các thầy cũng là chiến tướng hội L. G. S. bết bình, cho đồ cho trời không chịu cũng người mưa lớn và có nói rằng nếu chơi thì mất sự hay cho chiến tướng hai bộ, lại e cho chiến tướng hội L. G. S. chơi rồi phải bịnh tối làm tuồng Cải-tương không đặng. Tôi và M. Trương Ly-nước, làm đầu chiến tướng g B. S lại xin (capitaine de champ) để hết lời xin đầu và cũng có các ông các thầy ravinh ý y mà chẳng không động việc, cho đến đồi xin dượt chơi ; ấy gần cho vui lòng người đi coi ngày đó rất đông đầm mà hội L. G. S. cũng không nhận lời. Mười một ch ến tướng Bentré-Sport đến xuống sân chẳng để nước nệ bùng dưt chơi ngỗ hầu chiến tướng L. G. S thấy vậy xuống chơi. Ai đề các ông và các thầy Gocong cũng là chiến tướng đồng lớn xưrớt lại phòng nghỉ.

Kể tôi 7 giờ rưỡi phòng lệc tại nhà M. Thương-công Thuận, Phó Nghị-Trưởng hội B. S. Bữa cơm trưa nầy có đủ các ông các thầy Gocong đúng tại nhà tôi, còn bữa tối thì nhiều ông ở Gocong và chiến tướng không có mặt, tôi chắc là vì bị mưa không chơi đặng buồn nên không đi dự bữa cơm tối. Tiệc gần mãn M. Dương-văn-Lớn đứng dậy mà tỏ thật thà cái duyên cớ tại sao mà bổn chiến khó g đấu banh. Ai n be qua thì cũng lấy làm lạ, song nghĩ lại đang khen M. Dương-văn-Lớn tỏ sự thật (ấy là sự tốt) chẳng có ý gì xảo khéo. Kể đó quan

Điện Tín

PHÁP-QUỐC

Nhựt-trình nhà-nước có đăng việc thay đổi lớn trong hàng thương quan ở thuộc-địa : Ông Thống-đốc Cogneacq đặng thế hưu dưỡng lão, ông đc la Brosse Khâm-sứ quận Kouang-tchéou-Wan đặc lịch làm Thống-đốc Nam-kỳ ; ông Bendoin Khâm-sứ ở Nam-vang cũng đặng phép hồi hưu dưỡng lão, ông Le Fol, Tham-biện đặc lịch làm Khâm-sứ ở Nam-vang ; ông Rivet, Thống-đốc ở Océanie đặc lịch đi trấn quận Kouang tchéou-Wan.

* *

Ông Henri Parmentier, chủ sở hay về phép luận cổ tích xưa trong Cổ-tích mới đặng thương thọ ngũ đẳng bội tinh.

* *

NOUVELLE CALÉDONIE

Hỏa hoạn

Tại Noumia mới xảy ra một trận hỏa hoạn chẳng tiếu hằng đến « Vacum-oil Company ». Dân sản trừ trong mấy khó cũng bị cháy hết.

* *

Nạn bão tố

Tại Brest có xảy ra một trận bão lớn thổi đến Brest bị hư hại không ít.

Đốc-Phủ M. Phát Travinh tỏ ý buồn và nói : nếu cho rằng mưa lớn sân dơ thì không đá banh thì cũng cho phải đi, chớ nếu lấy cớ tuyển-cử giám-cuộc mà không chơi banh chăm thì nghĩ thiệt quá đỗng ý. Ngài lại tiếp rằng trước khi ngài qua Bentré mà coi tài đá banh hai bội có tiếng tăm, cách ít lâu nay thì ngài có nghe rằng cuộc chơi đây là đã làm nghề banh em g ao tiếp cho chẳng phải lấy ra để hai bội thù oán mà chơi (jouer en amis et non ennemis).

Theo ai ai cũng nghĩ rằng lời của quan Đốc-Phủ Travinh là đấng tuổi tác cao, thông thạo chuyện nhiều mà nói chuyện đây thì là đã cho công chúng biết ai là phải ai là quấy. Cho nên bội B. S. nào nào là công sẵn đức, nào là tiếc hai bạc mà tiếp bội L. G. S. không ai tiếc cả. Còn M. Việt-Dân tôn mấy chục litres essence, bết quá thì là ít chục đồng bạc mà thôi, mà đi tiếc nói gì? Ấy là cho essence ngày đó mất là thường.

Vì cuộc sắp đặt bết thành, cho nên hai hội và các ông các thầy xa gần mới đến ai ai cũng luôn bề, tiệc mãn rồi phần nhiều thì lợ trở lại gia-đình mà nghỉ cho quên cái cẳng vui hoài chiều và hài nay. Vì vậy cho nên hội B. S. không đến phàn bông và thì hành các cuộc chơi để sắp đặt và đem vào chương trình đêm ấy.

Sáng lại M Paul Ba có đọc bản cho mấy ông mấy thầy và chiến tướng Gocong đến làm mà lại cái Chẳng biết vì cớ nào không có một vị Gocong đến đâu.

Cốn M. Việt-Dân nói rằng ngày hội B. S. qua Gocong đá banh thì B. S. tuyển cử M. Mũi làm giám-cuộc, cách có một tháng mà M. Việt-Dân quên hết mau quá! Tôi xin nhắc lại ngày 6 Octobre hai hội đá banh tại Gocong thì lúc mới ra sân M. Đặt nghị-trưởng hội L-G-S. trình M. Mũi cho tôi xin người làm Giám-cuộc. Tôi liền thuận lời cũng là ý kiến M. Bết. Vì chẳng phần quan trước là phần L. G. S với Tân-Dinh sport và M. Mũi, chớ trước ngày 31 Octobre hội B. S không có trình hiền lạc với hội Tân-Dinh. Tôi nhớ lại M. Việt-Dân có thật trong tờ báo Luc-Tỉnh Tân-Văn và Công-Luận-Báo, cuộc đấu banh tại Gocong ngày 3 Octobre. M. Việt-Dân có với rằng trong nữa giờ đấu B. S. thắng 3 bàn, qua nửa giờ ran 1. G. S. gỡ lại hai. Lời thuật ấy chẳng nói làm, vì nửa giờ đấu B S. thắng một bàn, qua nửa giờ sau thắng luôn ba bàn kể cả 7 bàn mấy cuộc chơi Gocong cũng kích B. S. gỡ lại hai bàn. Như M. Việt-Dân thuật chuyện của mấy ngàn con mắt thấy mới ít ngày mà kỉ lòng nhớm, làm sao mà luận chuyện thể-thao cho đúng chân trung điểm.

Tôi đây và các vị hội B. S. nào so sao MM. Mũi và qui Thomas cũng là ở g nào ? mới khác n ày 31 Octobre có đến Bentre, luận giảm trong tờ báo Luc-Tỉnh-Tân-Văn cuộc đá banh hu ngày ấy và lấy lẽ cũng bình mà phân đoán.

Rồi lại tôi xin nói lời nữa : Hễ hai hội thuận tình muốn chơi thì tự nhiên có người làm giám-cuộc. Và nếu sự mà M. Việt-Dân có kiến ở, lấy tiếng mà đối-đáp với bài tôi đây, tôi cũng không trả lời, tôi xin cũng chẳng luận thể cho tôi, tôi rất cảm ơn lắm giải.

NGUYỄN-VĂN-NGUYÊN,
Nghị Trưởng hội Bentre-Sport.

Feuilleton n° 354 —

TIỀN CĂN

CUỐN

HỒI THỨ

Cướp đàng

Cô ấy nên nhiều
nữ chẳng may lắm
chưng tha ra, nếu cl
năm la-lết, Đó là
nghèo. Còn con nhà
tức thì phải cay
chuộc. Hễ nó dượt
nấy, Nếu đã đến h
hay là nạp bạc
cất đầu làm lịnh.
Nhắc lại khi nầy,
chẳng nó bắt sa
để là nàng Ri-Ta

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ

Phổ-cáo chúng-sanh

(Tiếp theo)

« Từ trước ta giáng-sanh lập Phật-« Giáo gần sáu ngàn năm, thì Phật-« Đạo chánh truyền gần thay đổi. Ta « hằng nghe chúng sanh nói Phật giỏi « vô ngôn, nay nhớt định lấy huyền « điệu mà giáo đạo chớ không giảng « sanh nữa, đặng chuyển Phật giáo « lại cho hoàn-toàn. Dường nầy từ « đây chư chúng-sanh chẳng tu, bị « đọa A-tỳ, thì hết lời nói rằng Phật-« Tông vô giáo mà chối tội nữa.

« Ta nói thế cho chúng sanh biết « rằng : Gặp Tam-Kỳ Phổ-độ nầy mà « không tu, thì không còn trông-mong « siêu rồi. »

Thánh-Ngôn Thích-Ca Như-Lai kim viết—Cao-Đài Tiên-Ông Đại-bồ-tát, giáng tại Hội-Phước-Tự, ngày 26 tháng 4, năm Bính-Dần rằng :

« Chư-sơn nghe dạy :

« Vốn từ Lạo-Tử thì Phật-Giáo đã « bị bỏ lại, cho nên tu hữu công, mà « thành thì bất thành. Chánh-pháp « bị nơi Thích-Tu làm cho ra mất « Chánh-giáo, lập riêng phép-luật « hộ nối Đạo-Thiền.

« Ta vị luật-lịnh Thiên-mạng đã ra, « cho nên cam dề vậy, làm cho Phật-« Tên thất chánh có trên ba ngàn « năm nay. Vì Tam-Kỳ Phổ-Độ, Thiên-« Địa hoằng khai, nơi Tây-Phương « cựu-lạo và Nẹọc-Hư-Cung mật chiếu « đã truyền siêu rồi chúng-sanh. « Trong Phật-Tông Nguyên-Lý đã « cho hiểu trước đến buổi hôm nay « rồi, lại Tăng-Đồ không kiếm chơn-« lý mà hiểu. Lầm kế đã chịu khổ-« hạnh hành đạo... Ôi ! thương thay, « công có công mà thưởng chưa hề « có thưởng, vì vậy mà Ta rất đau « lòng.

« Ta đến chẳng phải cứu một mình « Chư-Tăng mà thôi, vì trong thế « hiểm hậu Thần, Thánh, Tiên, Phật « phải đọa hồng trần, Ta đương lo « cứu vớt.

« Chư-Tăng, chư chúng-sanh hữu « căng hữu kiếp đặng gặp kỳ Phổ-Độ « nầy lẽ lẩn chót, phải ráng sức tu « hành, đừng mơ-mộng hoài trong « giấc luật.....

« ..... Ta đã đến với huyền-diệu « nầy, thì từ đây Ta cho chư Tăng « đăng huyền-diệu nầy mà học hỏi, « ngày sau đừng để tội rằng vì thất « học mà chịu thất kỳ truyền. Chư-« Tăng từ đây chẳng đặng còn nói « Phật giả vô ngôn nữa. »

Tiên thế bị những sự vinh hoa phú quí hằng làm chim-đắm biết bao nhiêu người có tiền căn cựu-phẩm, vì hàm-luyến hồng trần mà lạc bước vào đường tội lỗi. Vậy thì nay Trống Lái-Am đã giục, Chong Bạch-Ngọc đã rung, xin chư Thiện-Nam Tín-Nữ hồi tâm tỉnh-ngộ, lo tu tâm dưỡng tánh mà chen bước vào đường Đạo-Đức cho kịp thời Tam-Kỳ Phổ-Độ vậy. Gẫm xét cho cùng tột rồi, chẳng vì nhơn điệu nào cho bằng chịu khổ-hạnh nâu-sồng, hầu chiếm công-quả, hầu siêu-rồi cho tiền bối nơi chín suối, chưởng đức truyền-truyền lại cháu con, ráng công phổ-độ, cứu vớt nhơn sanh khỏi nơi trầm-luân khổ hải, và chính mình đăng cầu tà qui chánh, thoát kiếp luân-hồi, ấy là sở hành cao-thượng vô cùng.

Có bài thi giảng cơ rằng :

Tu như cỏ đa gặp mù sương.
Bạo ấy cây khe mát mẻ đường.
Một kiếp muối dưa mươi kiếp hiền,
Đôi năm mặt nhọc vạn năm bường.
Có thân mười năng thân càng mạnh
Luyện khí thông-thương khí mới tường,
Nhập thả lòng trong gin lịnh mầu,
Nguồn Tiên Ngọn Phật mới nhằm phương.

(Còn nữa)

Đông-pháp thời-sự

SAIGON

TỔNG CUỘC THỂ THAO ANNAM

Từ phúc ngày 16 Novembre 1926

Matchs đá hôm 11 Novembre

Groupe A. — Cuộng ăn Dakao 2 bàn trọn (2 à 0 homologué).
Id. Etoile de Gladinh ăn Victoria 2 bàn trọn (2 à 0 match đã chơi).

Matchs đá hôm 14 Novembre

Groupe A. — Victoria ăn Electro 9 bàn thua 1 (9 à 1 homologué).
Groupe B. — Commerce ăn Télépost 2 bàn trọn (2 à 0 homologué).

Chúa-nhựt 21 Novembre

3 giờ rưỡi tối 4 giờ rưỡi
Groupe A — Thuduc với Etoile de Gladinh Giám-cuộc M. Rót
4 giờ 35 tối 5 giờ 35
Groupe B. — Paul-Bert với Govap. Giám-cuộc M. Mùi

Nhơn vì cô Giám-cuộc M. Thom chúng cái match « Commerce » đá với «Télépost» hôm chúa-nhựt 14 tháng rồi, xin T. C. T. T. phạt M. Tô (Commerce sport) 3 tháng không đặng đá và sự chơi sái phép và rầy rà với người coi đá banh tại sân, làm gương không tốt cho các bạn đá banh khác, nên T. C. T. T. chiếu theo luật phạt M. Tô 3 tháng không đặng đá. T. C. T. T. hết lòng nhắc với các anh em đá banh xin nhớ giữ sự chơi cho tử tế, đừng đem đá hèm thì nhau trong việc chơi và cũng đừng rầy lộn với người coi đá banh mà mất rạch lịch sử.

T. C. T. T. cũng hết lòng xin qui vị anh em có lòng tưởng nhau mà đến coi đá banh xin chớ có buông lời chi mà nhục mạ mấy người đá banh — dầu họ chơi dở, chọc xấu, thì có Giám-cuộc chế họ — mấy vị hà tất phải buông lời bậy nhảm mà tỏ ý bất bình.

T. C. T. T. cũng xin mấy anh em nào đó chớ có leo lên hàng rào : hoặc đứng, hoặc ngồi mà coi, làm cho bư hại của bổ ích, nghiệp. Vả lại hỏi chẳng muốn mướn lính dẹp đuổi làm chi vì nghĩ tình nhau, nên có mấy lời dây xin anh em thương tưởng.

T. C. T. T

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc CHAMBORD sẽ chạy đi Pháp-quốc ngày 29 Novembre.
Chiếc METZINGER sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn, lối ngày 21 Novembre.
Chiếc AMBOISE sẽ chạy đi Annam và Tonkin, lối ngày 13 Décembre.
Chiếc BANGKOK sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 20 Novembre.
Chiếc CHANTILLY sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 4 Décembre.
Chiếc CLAUDE CHAPPE sẽ chạy đi Annam và Tonkin lối ngày 19 Novembre.
Chiếc AMAZONE sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn lối ngày 5 Décembre.
Chiếc AMERIQUE sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 24 Novembre.
Chiếc CAP TOURANE ở Pháp quốc sẽ đến Saigon lối ngày 27 Novembre.

∴

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc CHAMBORD ở Nhựt-bổn và Trung quốc sẽ đến Saigon lối ngày 16 Novembre.
Chiếc CHANTILLY ở Tonkin và Annam sẽ đến Saigon ngày 1er Décembre.
Chiếc AMBOISE ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon, lối ngày 10 Décembre.
Chiec AMAZONE ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon, lối ngày 2 Décembre.
Chiếc AMERIQUE ở Tonkin và Annam sẽ đến Saigon lối 15 Novembre.
Chiếc BOUME ở Singapore sẽ đến Saigon lối ngày 17 Novembre.
Chiếc CAP TOURANE sẽ chạy đi Annam và Tonkin lối ngày 1er Décembre.

Nên để ý

Mới đặng tin M. François SỰ ở Chợ-cũ Saigon cho hay rằng ông định trong vòng tháng Octobre nầy sẽ bán hạ giá hột xoàn của ông ; cho nên rẻ lắm, vậy tưởng đồng bang ta nên thừa dịp đã giúp người mình mà lại được của rẻ cũng là chỗ đáng tin cậy hơn các nơi.

CUỘC NGHĨA QUYỀN

cứu giúp dân miền Bắc bị lụt

Từ nay, Bổn-báo mỗ mục nầy để đăng tên những vị hảo tâm vì nghĩa quyền tiền tế-cấp dân bị thủy-tai Bắc-kỳ.

Tổng công số bạc quyên tới ngày nay..... 2509$46

Vì bài vở dập dồn nên bài « CUỐNG PHỤ NGỘ CỨU NHÂN » xin hoãn lại kỳ nầy.

CAMAU

Đăng ăn cướp rất ghê

Trong đêm 6 rạng mặt 7 Novembre vừa rồi, dân sự tại làng Tân-xuân (Camau) đang yên giấc, bỗng nghe tiếng súng nổ dậy rất gần, đường có ăn cướp đánh đâu lối đây.

Tức thì kéo đến nơi xem thì quả thấy 10 tên ăn-cướp đứa cầm súng, đứa vác cây đánh phá chiếc ghe nữa khách Ma-Lốc. Bỗ thấy thế-lực của bọn cướp rất hung-hăng nên không một ai lò-mò vào tiếp cứu. Thấy vậy, bọn cướp lại càng hăn-hái đánh phá tưng bừng. Đập Ma-Lốc một cây rất nặng, Ma-Lốc liền té xiểu xuống chết tươi.

Đoạn bọn cướp bèn tìm thâu cả hàng hóa dưới chiếc ghe phòng có 16 ngàn 2 000 $ 00 rồi kéo nhau bước ráo.

Hiện nay sở sơn-đồn còn đang truy tầm bọn cướp ấy. Có lẽ chẳng kịp thì chẳng, rồi đây chưa năm có được hết chớ chẳn không. Miễn tìm được chưng vài bơm thì lời ra hết.

AI TÍN

Tiếp được tin chẳng lành hằng hiền nội-trợ của M Ngô-văn-Hòng, Thâu-khoán, nhà ở tại đường Pal-Pert (Dakao) mới từ trần hồm bữa Chú-nhựt 14 Novembre rồi, trong tuần 25 tuổi.— Cuộc an-táng đã xong hồm qua 16 Novembre 1926.

Vì tình quyến-thuộc với M Hòng, nên tôi xin kính ít lời để chia buồn cùng tang-quyến và cầu nguyện hương-hồn cô được về chốn thánh thơ,

TRẦN-VĂN-KHƯƠNG.
Giúp việc tại nhà in Union,
Kinh điển

Tiệm Hòa-Mỹ Caolanh

Kính cáo cùng lục-châu qui-khách rõ, thế hằng chợ bùa đường sá xây đổi là lẽ thường, bổn hàu nay tôi đợn tiệm buôn bán theo đầy chợ, nay vì châu thành Caolanh sửa sang mở thêm đường-sá thành ra xa bến nước.

Bổn-hiệu bấy lâu nay đặng vững bền cũng nhờ ơn qui-khách tưởng tình chiếu cố, nay trước khi tôi tính dời, chẳng quản đề mấy lời kính cáo cùng qui-khách rõ, cho khỏi lầm lộn. Nay tôi dọn lại theo đầy mé sông ngang dinh quan Chủ-quận cho thuận tiện bến tàu và bến đò, kể từ ngày 10 Novembre 1926 tôi chỉnh đốn thêm nhiều thứ hàng tơ lụa, những Lãnh, Nhiễu, Vân, xuyến, xin nơi tắc đũ thứ hàng Tàu. Còn hàng Bombay Tố-tây, Cẩm-nhung, Satin đũ các màu, và hàng Hanoi The, Xuyến, Lãnh quần, Lãnh áo, và hàng Ta vân vân... Lại gia công nhuộm cao giá thêm sự bền chặt. Xin qui-khách xa gần muốn mua vẻ bán lại hay là mua để trong nhà dùng, muốn gởi thơ đến hỏi giá cả, hoặc là gởi ngay commande đến, tôi sẵn lòng chọn lựa kỹ lưỡng gởi đến qui-ông qui-bà ắt sẽ vui lòng vừa ý, còn giá cả tôi tính rất công bình, bổ qui-khách bấy lâu nay cũng đã rõ cửa hàng của bổn-hiệu, hẳn giữ sự thật thà và thủ tín làm gốc.

Cúi xin qui ông qui-bà, qui-thầy và qui-cô tưởng tình chiếu cố rất thâm cảm thạnh tình.

Kính cáo
Chủ nhơn :
HUỲNH-ĐẮT-NGHĨA
Cao-Lãnh.

Cần nên nhớ

Trước khi chư-tôn muốn mua vỏ ruột xe hơi xin chư-tôn hãy hỏi thăm hãng :

AUTO-COMPTOIR ; *là nơi trữ bán vỏ ruột hiệu* **Michelin.**

Hãng nầy sẽ tính giá thật rẻ cho chư tôn không dâu dám sánh.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 16 Novembre 1926.

GIÁ BẠC

	16-11	15-11
Nhà-nước	14 F. 40	14 F. 60
Ngân hàng Đông-pháp	14 75	14 50
Banque Franco Chinoise	14 75	14 50
Hongkong Shanghai	14 75	14 50
Chartered Bank	14 75	14 50

MÈ CỐC

Giá lúa chở đến nhà-máy Cholon bao lấp luôn giá 100 kilos

Vinhlong	7 25 à 7 35	
Gocong	7 65 à 7 75	
Bai-xau	7 60 à 7 70	
Baclieu	7 70 à 7 80	
Sadec	6 80 à 6 90	
Cairang	7 15 à 7 25	
Hanvias	Gạo trắng	6 95 à 7 05
	Gạo đỏ	6 05 à 6 15
Giá thường	7 36 à 7 46	

Rượu DUBONNET

là rượu bổ Khỏe và lập dưỡng sức lực lại

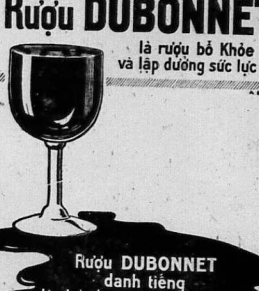

Rượu DUBONNET danh tiếng là nhờ vòng mùi ngon bát ngát và lại bổ Khỏe dưỡng lập sức lực lại

KIỂU ĐÈN THẮP BẰNG DẦU HỎI (Pétrôle)

Lanterne « COLON »

H. [illegible] B.

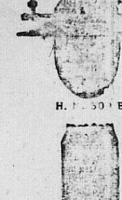

Bec EUGEOS

CÁC THỨ ĐÈN BIỂN ĐÈN LÒA

Thắp dầu lửa, dầu sáng, các món phụ tùng theo đèn lòa : măn-sông, ống khói, chụp v. v..., bán sỉ và bán lẻ tại cửa hàng

TRẦN-QUANG-NGHIỆM

Số 200 đường Espagne, Saigon — Dây thép nói số 465.

Đèn điện. — *Giấy, bóng và đủ các đồ phụ tùng làm đèn treo, đèn gắn vách, nhiều kiểu la (Lustres et appliques fantaisies). Đèn để bàn, chụp hàng mau lắm đẹp, giá thật rẻ. Quạt máy để bàn nhỏ, lớn, hơi continu và alternatif.*

∴

Đèn dầu lửa. — *Thứ thắp mãn-sông treo trong nhà, trang trí, sân lửa, đường đi, hiệu « LANTERNE COLON » sức sáng 300 bạch lạp, hiệu « H M. » 50 bạch lạp.*

Đèn ba gián treo, thắp bóng Hoả-kỳ chụp sánh trắng ngà cườm đũ màu và chạy không ồn, giá từ 15$00 20$00.

Đèn để bàn hông số 8 10 12-14 bình dầu chơi xanh, (verre couleur) và bầu-tròn có vẽ bông (cristal décoré), chưng nhiều và đã giá có nhiều hạng cao thấp.

Đèn chưng đã thắt xanh và trắng (Onyx) có nhiều hạng cao thấp từ 15 tới 30 lượng, giá từ 5$00 tới 25$00. Có chụp (Tulipe) để theo đèn bàn riêng.

Hon : mãn-sông hiệu « EUGEOS » thắp dầu hỏi số 14, trừ vô được nhiều thứ đèn khác, thắp rất dễ và rất tiện.

∴

Đèn dầu sáng — *Hiệu « WIZARD » thứ treo và để bàn, xài lâu không hay hư nghẹt, sức sáng từ 300 tới 1.000 bạch lạp.*

Hiệu « AUTOLUX » thứ có ống cườm giá mắc rẻ tùy theo cườm tốt, giá từ 16$00 tới 25$00. Thứ thiết lớn giá 30$00, mong theo tự cổ đến hàng mua. Thứ treo nhỏ trong không tại giá 8$00 Thứ gắn vô vách 7$50.

Hiệu : « TITO LANDI » treo trong treo ngoài gắn vách và để bàn, có hàng 40-100-120 bougies bán riêng.

Hiệu « LILOR » treo và gắn vách, mãn sáng trở xuống bình dầu để dưới đất, có ống chuyền dầu bán riêng.

Các thứ đèn mãn-sáng mua xong tiêm tốt sẵn thợ chỉ cách thắp, còn ở xa mua, thì có cách đổi gởi theo.

Có sẵn đồ phụ tùng để thay sửa khi đèn hư nghẹt và có thợ thiện nghề sửa đèn.

Có Catal gửi chỉ rõ các thứ đèn. Muốn mua về bán lại hãy viết thơ hỏi giá riêng.

Feuilleton n° 354 — *Du 17 Nov. 1926*

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN NHỈ

HỒI THỨ XII

Cướp đăng Rô-Manh

Cớ ấy nên nhiều tay quốc-sắc chi nữ chẳng may lâm tay ác đảng rồi, chưng tha ra, nếu chưa chết, thì cũng nên le-lét. Đó là nói về con nhà nghèo. Còn con nhà giàu, rồi bị bắt, tức thì phải cậy người lên mai dichuộc. Hễ nó định giá nào hay giá nấy. Nếu đã đến hồi rồi mà sai lời hay là nợ không đủ số, tức thì nó cắt đầu lâm lịnh.

Nhân lại khi nầy, tớ có nói tới chuyện chúng nó bắt con gái anh hoạ-sĩ là nàng Ri-Ta mà may nàng nầy chẳng phải xa lạ chi, nàng vốn là tinh-nhân của một tên lu-la trong bọn tên là Cap-ly-Ni mà chẳng nói lấy còn chưa chịu tha thay, hồng hồ gì ta ai. Bắt nàng đem thằng về trại, nàng tỏ thật nàng là tinh-nhân của Cap-ly-Ni cũng không dung, nàng lấy lực bết sức, kêu khóc mãn theo nước mắt cũng không thủ. Đến chừng nàng thấy Cáp-ly-Ni, nàng mừng chí xiết nỗi mẫng, hai tay vội lại ôm chàng mà cầu cứu. Nàng thầm tưởng có mặt Cáp-ly-Ni, bề nào nàng cũng đặng tha ngày. Nào hay Cáp-ly-Ni, biết luật buộc nghiêm vô phang khả cứu. Thấy người yêu của mình phải lọy thì ruột tơ như dằn, tâm như dao cắt, chớ chưa để biết liệu sao, nói sao mà cái lịnh cho qua. Tuy vậy mà Cáp-ly-Ni cũng còn trông mong, là trông nhờ ơn Cưu-cư Mj-Châu chủ-trại, Ấy cũng bởi Cáp-ly-Ni nghĩ mình không những là tay có công lắm phen vào ữ ra sanh, nhiều lúc tiêu lầu loạn nghịch, mà mình lại là người ơn của chủ-trại Cưu-cư Mj-Châu, từ ba năm dư, công lao thì không, chớ cọng vu th' lắm. Như một bận Cưu-cư Mj-Châu bị quân trào đuổi theo, trước sau còn có một thầy một trò, và đánh và chạy. Chẳng may Cưu-cư-Mj-Châu sa xuống ngựa, quân trào vừa đưa gươm chém xuống bị mình bắn một mũi vong thân ; nhờ vậy cứu mới đặng Cưu-cư Mj-Châu, bằng chẳng đã hồn về chín suối.

Không lý nay vì chuyện người yêu của mình một chút mà chủ-trại không niệm tiền ân nhi xá chi. Nghĩ vậy nên Cáp-ly-Ni kêu chủ-trại ra chỗ không ai mà nói ; để nàng nọ ngồi tại gốc cây thông, gửi-gắm rừng gió, lu-la vay phủ nàng. Nghĩ lấy khẩn choản, choản phủ mặt, mắt chẳng dám ngó lu-la. Ra ngoài Cáp-ly-Ni thả thật cùng Cưu-cư Mj-châu, rằng đã rằng thế-thật nàng lời, nen sống chi thệ. Tự-tử ở rừng nầy tới giờ, khẩu đồng hằng gặp gỡ nhau, đã cùng nhau quen thuộc nết, dan dìu tình, quyết việc trăm năm kết tóc. Cho tới đêm hôi hôm nầy cũng vậy, chẳng phải là đổi lửa chẳng có bọn bỏ. Có bọn hỏ chau, mới có rằng tới nơi kỳ ngỏ, nhưng bởi Cáp-ly-Ni bị vâng lịnh chủ-trại sai qua làng bên kia, nên lỗi hẹn, để nàng chờ đợi. Lúc chờ đợi ấy, chẳng may lại gặp Cưu-cư Mj-châu đi tuần do lố soát, gặp mặt một bắt nàng ; chẳng chi một mảnh mà-đào, tưởng là sẽ hết, chớ chủ-trại bắt, thì không lý không nhận lời của em đứt kiền của mà bỉ xã. Cáp-ly-Ni lại còn phòng, nếu chủ-trại chẳng nghĩ tình huynh nghĩa để mà tha ngay, xin chủ-trại nghiêm lịnh chớ cho ai động tới mình nàng Ri-ta, làm cho nàng ở danh sỉ tiết, để chàng nhẫn tin cho ông già nàng hay, dầu phải chuộc bao nhiêu cũng đặng ; vì ông già nàng cũng là một tay nhà giàu ở đất nầy. Nghe nói tới chuyện cha nàng là tay nhà giàu, có thể chuộc nổi, Cưu-cư, Mj-châu mới hết dằn-dỉn, lại vui mà nhận lời của Cáp-ly-Ni cầu khẩn. Cáp-ly-Ni mừng lòng ; lật đật chạy lại cho nàng Ri-ta đang ngồi mà nhỏ to chuyện vắng rằng và bảo nàng viết thơ về nhà xin ông già đem ba trăm lên chuộc. « Vậy nàng hãy mau viết thơ đi, đặng tôi có mướn sắp chân-chiên đem về, kẻo thì giờ ít lắm. Luật trong trại kỳ cho có mười-hai giờ đồng hồ mà thôi ; nghĩa là từ đây tới chín giờ sáng mai, trễ ra không đặng. » Nàng Ri-ta viết thơ rồi giao cho Cáp-ly-Ni. Chàng lấy thơ chạy đàng ra đồng đón sắp chân-chiên trong lúc đang gom thiên lôi về chưng mà gởi Bọn chân-chiên thường đều là mai mối thơ từ lên xuống cho cường-đạo, nên việc cậy mượn không phải khó. Tên chân-chiên lãnh thơ, trở nội một giờ khuya có đem thơ lại. Vậy rồi Cáp-ly-Ni mừng lòng trở lại đặng có chu đi vắng cùng Ri-ta. Đề đâu trở lại tới nơi Ri-ta đâu có hồng thấy. Ngó quanh ngó quẩn kiếm cũng chẳng thấy chủ-trại Cưu-cư Mj-châu ; duy thấy một đám lu-la đang vậy lại cùng nhau ăn uống vui say, nói cười hỉ-hả. Cáp-ly-Ni mới hỏi trong anh em « chủ-trại đâu mà chẳng thấy ăn đây, cớn nàng Ri-ta đâu mà không còn ngồi đó ? » Lu-la chẳng hở môi chỉ trơ mắt ngó nhau, rồi rộ cười làm cho Cáp-ly-Ni quá tức.

(Mến tiếp).

Thiên hạ ưa dùng thuốc của Đại-dược-phòng L. SOLIRÈNE

là tại nơi đây bán ròng thuốc tốt

Bởi vậy sô bán càng ngày càng thêm một cách lạ thường

1918 — 1920 — 1922 — 1924

Nội cỏi Đông-pháp, cỏ nhà nầy bán rẻ hơn hết

ở Lục-châu gởi thơ mua thuốc, nhiều hay là ít không tính tiền gởi

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

52. — Rue de Canton 52. — Cholon

NHỊ-THIÊNĐƯỜNG THANH-TÂM NGƯU-HOÀNG-HƯỜN

Thuốc nầy chủ trị nam-phụ lão ấu, thành tinh mê sảng đàm chấn ; hoặc trúng phong trúng khí bất tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt tao lưng tay chưn quíu rút, trúng thử phát nhiệt, ác khí xông nhằm phát cuồn nhảy nhót, gịrt tay gịrt chưn ; nhẩu nhả ho hen, long đờm nhức đầu : xây xẩm tối mắt, nhức nhối cả mình; hoặc bị; con phong chướng khí, đau thắt ruột gan; phong đàm ngăn trệ, khí huốt chẳng thông; thần khơ phách ám, năm ngủ chẳng yên v. v..., Nhứt thiết các chứng bịnh nguy cấp phải dùng thuốc nầy ; ấy là một thứ thuốc khỏi tử hồi sanh phò nguy cứu cấp, công hiệu như thần.

Vẻ uống nó vào thì thành tâm trừ đàm, đã thông cửu khiếu lại tiêu trừ ác dịch tức khác an nhiên.

Chi như con nít mà bịnh kinh phong, cảm mạo pháp nhiết, sanh bịnh dạ-đề, khó khè ọc sữa, tích trệ đau bụng thầy đều nhờ được.

Người lớn mỗi lần phải uống một hườn như bịnh đau lưu phải uống gia bội; uống với nước gừng.

Con nít phải uống nửa hườn, nấu là bọc hà lấy nước cho uống với thuốc, hoặc hòa với sữa mẹ cho uống, hoặc thoa nơi núm vú mẹ cho nó bú, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc nầy từ được Tổ truyền đến nay, bốn đường lằng gia tâm nghiên cứu roi chơn những thượng phẩm dược liệu tuân y theo phép chế tạo mà làm hườn uống chưng nấu hay cô đặc nầy.

Kỉ án cá và đồ rau có sống sít lạnh lẽo, cũng kị đồ bằng sắt.

Hườn-bả có thai chẳng nên dùng.

Chư tôn có mua, xin hãy nhìn cho kỹ cái nhãn Ông PHẠT kẻo lầm đồ giả.

Giá mỗi hộp gầm 4 hườn.... 0 80. — *Hộp gầm 2 hườn...* 0 50

hộp cây 4 hườn..... 0 80 — *Hộp cây 2 hườn.....* 0 50

G. J. BONNET

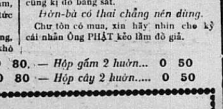

MẤY NĂM CHO ĐẶNG CÁI HÌNH

NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY

Mời Chư-tôn muốn mua hãng lạ

THUỐC HIỆU **ASPIRINE DES "USINES DU RHONE"**

là thuốc để uống trừ những bịnh:

Nóng lạnh, sổ mũi, rêm mình các chứng rét cư

Nhứt đầu, nhứt óc, nhứt răng

Đau mình, đau mỏy, đau lưng. Nhứt gân cốt, trật cổ

có bán cùng trong các nhà bán thuốc

Phải đòi hỏi cho đặng hiệu "USINES DU RHONE"

một chất thuốc tốt, tinh trong và thiệt hiệu-nghiệm.

TIN KINH-ĐÔ

Tiệc mừng M. Ưng Thông được Ngũ hạng bác-ẩu bội tinh

Ông Ưng-Thông là một ông Thầy - thuốc rất có tiếng, công - nghiệp ông cũng khá to nên nhà nước Đại - pháp nghĩ thưởng ông Ngũ-hạng bác-ẩu bội - tinh. Thật là xứng đáng. Ở trong ngạch Y-tế ông được mở-đay ấy là đâu nhứt.

Nhân ông được cái bảo - vật nầy nên các bạn đồng nghiệp ông đã làm tiệc mừng ông rất long trọng. Hôm 5 Novembre có đủ các quan Tây Nam trong ngạch Y-tế đến dự tiệc.

Khi tiệc gần xong, ông Phan-van-Hy đứng dậy đọc một bài diễn-văn khá dài đề-y nói về lịch - sử ông và công-Trạng ông hồng. Đoàn rồi quan năm Normet cũng có mấy lời chúc mừng ông. Cử tọa đều vỗ tay.

Ông là người Hoàng phái mà được cái mề-đay qui báu ấy thì thật là vẻ vang cho Hoàng-ộc lắm.

Mong rằng những kẻ hậu tiến bắt cứ là học theo khoa-học nào, nếu làm hết bổn phận thì cũng sẽ được hiển vinh. Vậy ông Ưng - Thông nay được cái vinh - dự ấy đã vẻ vang cho lối cả anh em đồng nghiệp trong ngạch y-tế mà lại làm một cái gương tốt cho kẻ hậu tiến soi chung.

Qui hoá thay ! Vẻ vang thay !

∴

Chà và đi bỏi

Mấy hôm nay có mấy chú Chà-và đi bỏi, thiên-hạ ai cũng hoan nghênh. Nghe nói rằng đoàn việc tương-lai và đi-vãng trùng lắm.

Nhưng tục ngữ đã có câu : « Bỏi ra mà quét nhà ra rác ». Nhiều khi mà-mô đang yên ổn vì nghe lời thầy bỏi mà dời đi chỗ khác, vợ chồng đang từ tế là bao kiếm thêm tiểu-thiếp thành ra đã tốn tiền mà lại làm cho gia-đình rắc-rối, tư nhiên là bảo cũng sao cũng hạn, thế thì có ích gì ?

Nước mình có biết bao nhiêu là thầy bỏi mà cố lại nghe chuyện bỏi khoa ai cũng chán, vậy mà nay cái tánh hay tin những chuyện dị-đoan cũng chưa bỏ. Sách Hán có câu : « Tưởng bắt cập số, số bất cập đức » Hễ mình chỉ làm điều thiện tránh điều ác, cứ ăn ở cho hẳn hòi thì cần gì phải bỏi.

Vì dụ như mình cứ tắm rửa cho sạch sẽ, ăn uống cho có điều độ, ngày nào cũng tập thể thao thì cần gì phải uống thuốc bổ ! Sự bỏi khoa cũng vậy, chẳng những nó làm cho tí tốn tiền mà lại phải lo sợ. Kuyện đã bao con chuyện hay nên bắt chước chuyện dở khá bỏ đi.

∴

Tiệc mừng hai ông tú tài tây

Ông Hồ-đắc-Vỹ và Hồ-đắc-Giai là hai anh em ruột con quan bố chánh Hình-định là ông Hồ-đắc-Đệ. Hai anh em nay huynh nan độ ấy hiện đã thi đỗ tú tài song còn ở lại học bên Đại-pháp để gắng công học cho đỗ Tiến-sĩ mới về. Hai ông ấy thật là một đôi chi lan ngọc thụ đều thành tài một lẫn, thiết nên một cái bảo vân của gia-đình và xã-hội, bởi vậy mà nay thì đồ chơi đơ ấy anh em cha mẹ lấy làm mừng mới bày một tiệc mừng rất vui vầy tại nơi nhà ông Đốc Trương-Xuân ở tại Cầu-Ông. Tiệc mừng ấy có đông đủ bà con và bằng-hữu. Rượu trà đồn đỉnh cả hát suốt đêm, thật là một tiệc rất vui vẻ mà cũng là một tiệc gợi là cái gương tốt cho kẻ khác — Kẻ khác là ai ? Kẻ khác là các cậu thiếu-niên công tử — hàng người ấy ở Huế ở-đây lắm. Nào là các bộ viện nha thự nhà-nước bao nhiêu thì công-tử nhiều bấy nhiêu song cũng có công-tử nương dưới bóng im của cha mẹ mà biết đi du học ở phương xa lại biết làm cho thân danh vẻ vang mẹ cha rạng rỡ. Bởi lại có các công-tử ngồi trên tiền bạc cây có thể thần ăn no chơi kỹ chẳng chăm đến học hành, đến khi tuổi đã lớn tập được chức nọ chức kia, mang cái bài lỗng đồng ở cổ, ăn mặc sang trọng về các nơi ăn nhà quê ve con gái nhà giàu mà bấu của. Các ông bá-hộ nhà quê có rể sang, có sui qui cũng vui lòng song tiêu nhiều quá hết tiền rồi lại xây nghề bạc hành. Hỏi các bác công tử nếu gì tốt xin bắt chước, nếu gì xấu xin chừa.

∴

Vật thực bán dạo ở Huế

Trong một thành phố lớn thì nơi nào cũng có trả lần tiêu quan để cho người cơm hàng cháo cho thường dùng, lại cũng có các món vật thực bán rao cho kẻ lỡ làng tiêu dùng. — Để gọi là vật thực để mà ăn, ăn mà bổ dưỡng thân thể thì vật thực ấy phải cho cực kỳ tinh-tấn sạch sẽ mới phòng khỏi sự bịnh hoạn cho người. Hãy xem các nơi thành phố lớn những vật thực đi bán giao người ta thu xếp đành để thế nào, thật là vật thực ai cũng để dàng cực kỳ tinh tế, vậy mà ở Huế đây coi bộ dơ bẩn quá, như những hàng cháo gà cháo vịt thì để thố lộ ra giữa trời nắng là rồi lằng bụi bặm có thể rơi bám vào trong đồ ăn ; ban ngày dọn bầu để đành đến ban đêm cũng nhằng thấy đậy điệm gì cẩn thận. Làm như thế xem thật khó chịu, nếu như một nơi ngõ hẻp hang cùng gì mà buôn bán vật thực như thế thì cũng chẳng nói làm chi, chỉ như ở Huế mà bán đồ ăn uống cách ấy thì thêm gay mất cho người ta mà bại vệ sanh cho người bản xứ. Thiết tưởng rằng sự ấy nên sửa đổi lại thì hay hơn vì ở Huế có bổi Vệ-sanh ở thành phố thì nên biết các điều ấy mà lưu tâm mới phải vậy.

∴

Cam quít mất mùa

Mùa nầy chính là mùa cam quít nhiều lắm, vậy mà năm nay quít cam đều mất hết, chẳng có bao lâm. Một xứ có cái thổ sản ngon như quít cam ở Huế cũng ít có xứ bì, thế mà năm nay mất hết cũng khá tiếc vậy.

EM BƠT NHẸ BỊNH TỨC THÌ

NHỜ XỨ Lavoie

POMMADE ROYER

Tiện thuốc DUPUY, 150, Chaussée de Mytho, Paris

Dịp may ít có

Vì tự ý muốn bán : một cái xe hơi hiệu « PEUGEOT » 10 H. P. Sport còn mới tinh-hảo ; mới chạy có 15.000 kilomètres.

Xe nầy : bốn bánh đều có siết-thắng (freins). Nệm bằng da rất đẹp — có hai cái bánh riêng để phòng ngừa — Có hai cái đèn riêng để phòng ngừa — Có hai thùng đựng vật-liệu — Bốn bánh xe vỏ ruột đều còn mới.

Giá rất rẻ : **1300 $**

Ai muốn cần-dùng, cứ do nơi nhà số 13 đường cái Norodom. — SAIGON.

TIỂU THUYẾT MỚI

LÒNG NGƯỜI NHÂM HIỂM

Của ông Nguyễn-chánh-Sắt mới xuất bản. Trọn bộ có một quyển mà thôi ; dày lắm.

Giá mỗi cuốn là..... 0$50

CÓ GỞI BÁN TẠI

ĐÔNG-PHÁP-THỜI-BÁO

VÀ TẠI NHÀ MADAME

NGUYỄN-THỊ-TRUYỆN

103, Rue d'Espagne Saigon

Tại Imprimerie de l'Union cũng có bán

Khách-sạng đổi chủ

Khách-sạng HIỆU An-Khương

ở đường Amiral Courbet số 25 & 27

SAIGON

Vì hai đàng thuận tình mãi mại, vợ chồng ông Huỳnh-văn-Thái và Cao-thị-Lãnh lập tờ tư sang khách-sạng hiệu An-Khương và đổ đạt lại cho ông Lê-văn-Bền buôn bán, ở đàng Amiral Courbet, làm chủ, kể từ ngày 9 Novembre 1926.

Vậy từ 9 Novembre 1926 sắp tới ngày 24 Novembre, sáu giờ chiều, ai có đều chi ngân trở, xin tới tại khách-sạng An-Khương, trình giấy tờ minh bạch.

LÊ-VĂN-BỀN.

Grand Cinema du Centre

165. — Rue de Paris

CHOLON

院戲影央中岸堤

Có bán và cho mướn phiếm ảnh Tây, Tàu đủ thứ

CÓ TRỪ NHIỀU BÓNG TUỒNG

hay tuyệt-diệu

Ai muốn mua hay là mướn để hát lại xin mời đến thương nghị.

Sẽ tính giá rẻ

Muốn bán

Một cái xe hơi bảy chỗ ngồi, 6 cylindres, 16 chevaux sửa lại mới.

GIÁ RẺ :

Vị nào muốn mua xin viết thơ hay là đến thương-nghị với bản-báo.

PHỔ CÁO CHO CHÚNG SANH

Đồng-bào thường trí

Kể từ Trời Đất mở mang đến giờ, đã lâu đời, phong đi tục điệc, đạo người dời đổi, đã nhiều lành ít. Nay đến hội Tam-kỳ phổ-độ, Phật Tổ giáng cơ, Ngọc-hoàng hạ thế, dạy người bỏ dữ làm lành, lo đường đạo-đức, cho tai qua nạn hết, tránh khỏi thiên tai, dặng cho nhơn loại trở nên thái bình, an cư lạc nghiệp. Khá khuyên chúng sanh mau kiếp bỏi đầu lo đường tu niệm.

Có tờ Phổ-Cáo nguyên bổn và Kinh Đại-đạo tam kỳ phổ độ, ai có muốn xin thì do nơi M. Nguyễn-văn-Kết Thông-phán, Trạng-sư Gonon, 10 đường Taberd Saigon, thì sẵn lòng gởi cho không.

ĐÈN *khi nắng đỏ phụ tùng đèn khí mãn-sáng hiện « WIZARD đẩu lửa, dùng theo cách kiểu*

Bán sỉ và bán lẻ tại cửa hàng

TRẦN-QUANG-NGHIÊM,

102 Rue d'Espagne Saigon

Kiểu xe trơn 10 má-lực

HIỆU:

CITROËN

TOÀN BẰNG THÉP. — CÓ THÂN Ở BÁNH XE TRƯỚC

THẬT RẤT TIỆN DÙNG VÀ LẤY LÀM TIẾT KIỆM

Có đủ đồ phụ tùng: Nào nhịp để cho sự chạy được êm ái, đồng hồ xem giờ, công-tơ xem mã-lực, hai cái kèn nhận hơi, có thùng để đựng đồ phụ tùng vật và thùng truyền hơi gần nơi bàn đạp, vân vân....

CÓ BÁN TẠI HÃNG XE HƠI BAINIER ĐÔNG-PHÁP

AUTO-HALL, Saigon

là nơi làm Đại-lý cho toàn cả miền Đông-pháp

Tại hãng L. DESMARQUOY & Cie

135, đường Espagne

CÓ BÁN VÔ XE HIỆU:

UNICORDE

Là một thứ *vô xe mới chế* tại hãng Bergougnan Clermond-Ferrand.

Đã có thí-nghiệm nhiều lần ở Saigon, ai cũng chịu là một thứ vô xe rẻ tiền mà tốt hơn cả.

Ai thử mua dùng thì mới biết rằng đỡ tốn và tốt vô cùng.

SÁCH HỮU ICH NEN XEM

Sách dưỡng sanh cho gia quyến. — *mỗi cuốn là:*	1 s 20
Sĩ hữu bá hạnh *(dè dạy con trai cho biết lẽ nghĩa ở đời)*	0 50
Âu viện tất độc *(dè dạy con gái cho biết việc lẽ gia nội trợ)*	1 00
Khuyến sĩ ca *(dè cho học sanh đọc giải muộn và có ích)*	0 25
Minh tâm trọn bộ 2 cuốn *(dè dạy về Tâm cang ngũ thường và học cho biết chữ nước Nam mình)*	2 00
Tứ thơ cuốn thứ nhứt	1 00
Tự vị Tây Nam của ông Đốc Kỳ có hình bìa mông	6 00

CÓ BÁN VÀ TRỮ TẠI:

Nhà in ông Nguyễn-văn-Của

13. — Rue L. Mossard, Saigon

ANNAM, TỈNH DẬY !....

I

DIỄN-THUYẾT

Mấy điều bài bác của một độc-giả Annam là ông DƯƠNG-VĂN-LỢI

về bài diễn-thuyết của ông Paul MONET

(đã đăng ở báo l'Echo Annamite từ ngày 5 đến 8 Juillet 1926).

(Tiếp theo)

Nghe những lời của ông Varenne tuyên-cáo mới rồi ở nhà XE-Trường Saigon thì tôi tâm đoán trước (mà mong tôi là một kẻ đoán sẵng) rằng ông Varenne cũng như mấy ông trước chỉ cho chúng tôi uống no diễn-thuyết mà thôi. Ông Monet nói về những việc tiến-bộ từ ngày một năm nay. Nhưng tiếc thay ông không nói rõ. Còn tiền-ý tôi chỉ thấy mới làm được có hai điều: Một là cho Annam không phải vào làng tây mà được vào ngạch tây, hai là giảm bớt cái phép giam tù ngày người bản xứ. Nói thật ra hai việc nhỏ mọn đó khác chi hai con chuột nhắt mà một quả núi lớn kia mới đẻ ra. Những cách cải-lương nữa chừng như vậy mà sự thi-hành lại để mặc quyền tự do của các người Pháp ở thuộc địa — vì ông Varenne không muốn can dự đến việc quản-trị của các thủ hạ — và bởi lẽ rằng một cách cải-lương ấy nhờ có người thì hành tốt mới có kết quả hay, vậy những cách cải-lương nửa chừng đó sẽ là vô ích cho chúng tôi lắm. Vậy không, ông Monet ơi, chúng tôi không ngờ vực nước Pháp và những chủ-ý hay của nước Pháp mà các quí đại-biểu cử sang khai-hóa văn-minh cho chúng tôi đã bỏ cho nhiều lần. Nhưng mà những đại-biểu ấy đã làm cái chức-trách của nước Pháp giao cho để khai-hóa văn-minh ở Đông-Pháp như ra làm sao? Nay tôi xin độc-giả xem lại bài của ông Ch. Bellan đã kể ở trên thì rõ. Chính ông Monet đã biết họ dùng cách bác-ước và áp-chế dân ở xứ này. Vậy thế là họ phản-bội những chủ-ý hay của nước Pháp. Nước Pháp biết thế, dân Pháp biết thế, Nghị-viên biết thế, nhưng dầu ông Monet nghĩ sao, nói sao, dầu ông đã ra sức hành-động thế nào mặc lòng, nước Pháp, dân Pháp và Nghị-viên vẫn lãnh-đạm làm-thinh.

Mà thật tiếc, ông Monet nói rằng: « Tôi đã xuất-bản quyển thứ nhứt và bổ sách *« Người Pháp và người Nam »*, có hơn 100 bài bình-phẩm ở các báo mà thiên-hạ rất hoan-nghênh. Các nhà chánh-trị cùng các nhà văn-sĩ đại danh đều ngợi-khen khuyến-miễn cảm-động cho tôi ra sức cố-sống và lại tỏ lòng bảo-trợ chắc-chắn ».

Những sự ngợi-khen, khuyến-miễn, bảo-trợ, hoan-nghênh đó, thật quí lắm, tôi cũng xin công-nhận thế. Nhưng rất lẻ chỉ là những cảm-tình phát ra vụt-nổ trong trí các dân có tánh hào-hiệp đứng-xuất như đâu Pháp đối với những sự bất-bình hà-hiếp những kẻ yếu-đuối. Đó là nhiều; cảm-tình qua thật, nhưng là hư-vô-ích xin ông Monet chớ phiền.

Hay là xét ngay như khi thấy họ công-kích bài tế ông Varenne và chánh-sách Quốc-gia của ông đối với dân bản-xứ, thì tất cả công-chúng và Nghị-viên Pháp đều nâu-động chê-trách. Bên tả Hội-đồng Thương-mãi Kỹ-nghệ Đông-Pháp ở Paris, hôm 20 Mai có lập một nghị-định nghiêm-khắc rằng Hội-đồng không chấp không ưng việc công-kích ấy và muốn phải thôi đi. Còn ở tòa Nghị-viện, mấy ông Moutet, Perrier, Hesse, đã phản-đối lại việc công-kích ấy rất kịch-liệt, khiến cho Hội-đồng bỏ-lửng việc Ontrey vẫn cứ về tình-hình Đông-Pháp. Nhưng đó chỉ là mấy tiếng quảng-đại cho ông Tổ-hồ-hết trong một lúc bất-bình tức-giận những kẻ đã tâm công-kích khinh-thị ông Varenne, và tuy ông đã bố-cáo khắp mọi nơi cái chánh-sách quảng-đại với dân bản-xứ, nhưng ngót một năm nay, hầu hết ông chưa làm cho ai tỉ gì.

(Còn nữa)

CÒN GÌ THÚ VỊ HƠN ??

Gồn gì thú-vị và phương tiện cho bằng: nằm ở nhà mà nghe được các điệu ca ngâm, lý hát của các bạn cải-lương có danh trong Nam-kỳ,— Có gì thú vị cho bằng nằm ở nhà mà nghe được đủ các bản đờn, giọng sáo, ngâm hay điệu khéo của các tài-tử đại danh.

Các ngài muốn hưởng cái lạc thú ấy, cứ gởi thư hoặc đến hãng Nguyễn-đức-Nhuận mà lựa một cái máy hát và đủ thứ đĩa hát, lý ca ngâm, thì sẽ được toại chí. Có một mình hãng Nguyễn-đức-Nhuận có nhiều hiệu máy hát thiết tốt và trữ đủ các thứ đĩa hát đĩa ca thật hay: mới đây lại có tiếp đặng 2 ngàn đĩa Victor xét-tôi Bảng qui Phi là thứ đĩa hay nhứt của bạn Văn-hi Bang.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VÌNH »

ở tại Cầu-khu, đường mé sông — (Saigon)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (tố Tây), trắng và đủ màu; gối nhiều bên Pháp-quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không từ 3$ 4$00 một thước tây.

Lục soan láng-châu, trắng, từ 2$00 tới 3$20 một thước tây.

Lụa-quyến tượng, cạnh chỉ thiệt mịnh; từ 2$00 tới 2$50 một thước tây.

Lãnh thương hàng, thiệt trắng, đệt rộng bằng từ Thương-hải, bề khổ rộng 0m80. — Giá ở 0$20 một quản.

Lãnh đen (hạ lãng đen huyền, không trổ không đỏ lóng), khổ Bắc-thảo 6$00 một quản.

Các thứ hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, đều toàn bằng tơ Thương-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đáng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là: tiên nghĩa nhi hậu lợi.

Vì muốn trí danh trong lục châu, nên bổn-hiệu kính lời cho chư qui khách hay; nếu ai muốn mua bất cứ là nhiều ít, xin viết thư cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VÌNH.

Cầu-khu — Saigon.

Kính cáo.

Lời cảm tạ

Từ khi tôi về làm chủ nhà ngủ Lục-tỉnh Khách-lầu cho đến nay, cũng nhờ ơn qui khách trong lục châu, có lòng mà thương tưởng đến tôi, ngày nay tôi nổi danh tiếng cũng nhờ ơn qui khách, cho nên phòng tôi cũng ngày càng tấn phát, tôi lấy làm thâm cảm vô cùng, và tôi mới mở thêm phòng để cho qui khách trong khi đau ốm đến mà dưỡng bịnh, mỗi một cấn phòng trọn một cái nhà, có một người Boy riêng để sai khiến và siêng năng, có chỗ nấu ăn, có chỗ buồng tắm, nước xài dư dụng, và sửa soạn lại rất tinh khiết, việc trong phòng đâu đó hoàn toàn, còn trong phòng Boy đều đã sai khiến, rất vừa lòng qui khách.

Ban ngày thì có Chasseur gát, ban đêm lại có hạch gardien gát.

Ấy vậy việc trong phòng đâu đó tôi đã sắp đặt yên ổn, còn như qui ông qui thầy đi có xe-hơi, muốn để lại phòng thì cũng có chỗ để, còn như có muốn thong thả nữa tôi có garage của tôi và có gardien gát nữa.

Vậy ngày nay tôi đã sửa soạn trong ngoài cho vừa ý qui khách, nay thì kính thỉnh qui ông cùng qui thầy sẵn dịp đi Sa-gòn ghé lại phòng tôi mà nghỉ một lần coi ý như lời tôi nói trên đây không.

Vậy tôi lấy làm thâm cảm trong lục-châu có lòng giúp cho đồng-bang đặng mau tấn bộ tôi lấy làm đệt ơn vô cùng.

NG.-MINH-NGỌC dit CHÍNH-TÙNG

Chủ nhơn Lục-tỉnh Khách lầu

207 Rue d'Espagne. — Saigon.

Kính thỉnh

XIN LƯU Ý

Bổn hiệu **NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG** *đã được phòng ở tại đường Canton môn bài số 33 Cholon, kính cáo cùng lục châu chư thân chủ đặng lâm tường*

Từ bổn hiệu khai trương tới nay lần tuy tính có mấy chục năm dư, hằng mong ơn chư tôn đem đến, nghiêm chế ra nhiều thứ thuốc thần hiệu để giúp ích cho chư tôn trong khi nắng gió lạnh mưa dầu. Chẳng để mới đây có kẻ gian nó giả đồ tư lợi không kể tổn nhơn hại mạng, nó làm ra những thuốc bậy bạ cho có chứng, cần ngoài nó làm những hộp, ống, gói, bắn vân giống tựa theo bổn hiệu mà gởi bán khắp nơi, bởi ***e*** *cho chư tôn lầm tưởng của bổn hiệu chế ra. « Vì hễ lại mua thì chẳng nơi nơi thuốc của Nhị-thiên-Đường » nên sự chư tôn chẳng xem kỹ mua ăn uống thì rất hại cho sanh mạng. Nhứt là vạn ông Nhị-thiên-đầu thì chẳng nó mạo nhiều hơn hết; vậy xin lục-châu chư tôn ai muốn mua thuốc của bổn hiệu Nhị-thiên-Đường, thì hãy xem cho kỹ hình ông phật mập và hiệu N. T. Đ. sẽ lấy.*

Vẫn tắc vài lời nước trắng lục-châu chư tôn lưu ý cho lắm.

Cholon, le 6 Juin 1926.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG.

được phòng 33 rue Canton 33 Cholon

HÀY ĐỂ Ý

Có nhiều vị độc-giả mỗi ngày gởi thơ đến cám ơn chúng tôi về cách chỉ bảo làm rượu bổ bằng vị Quintonine. Mỗi chai nhỏ Quintonine làm đặng một lít rượu bổ.

Giá mỗi chai ..... 0$50

Có trữ bán tại Pharmacie Solirène Saigon.

Sống lâu nhờ rượu

(Longévité grâce à une liqueur)

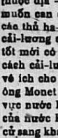

Hiện bây giờ bên nước Hoa-kỳ có một vị điền chủ đã ... 96 tuổi mà hồi cho sức lực mạnh mẽ như người ở tuổi, ăn đặng khỏi bữa ăn mỗi sáu chánh, cả ngày ở ngoài trại ngoài đồng cứ tiếp tục làm công chuyên.

Ngày mà có mời người đi thăm hỏi, thì cho biết lại đến hàng nay đến bao nhiêu năm nên sức lực không phải bằng vậy? Ông giả đáp lại rằng: Có chi lạ đâu mà hỏi, số đời thì trước khi ta sơn hay uống rượu mới ly khả rượu Quinine Gentiane hiệu Moner là một thứ rượu trường sanh bất tử.

Người khách nghe nói uống rồi lăng, muốn một việc trường thọ như ông, liền về nhà mua về để dùng uống đúng mà rượu Quinine Gentiane mà đúng mỗi ngày. Thiên hạ nghe nói đang có độ thanh-niên, cũng bắn rượu ly đem về mà uống bổ phòng sinh.

HÒA MỘT CHAI NHỎ

Vị Quintonine với một lít rượu chác đỏ thì qui-vị sẽ có một lít rượu bổ rất hay uống vào đặng bổ khí huyết, gân cốt,

Giá một chai nhỏ.... 0$50

Có trữ bán tại Pharmacie Solirène, Saigon.

Vệ sanh chung

Ai có ý xem xét kỹ thì thấy rõ mấy năm sau đây người Annam mà như là mấy tay mộ thầy thảo trước khi tập diễn những miếng quốn mệt nhọc hy hay dùng thứ rượu chác hiệu «PREIGNAC».

Thứ rượu nầy mùi vị điều dàng dễ uống, mà chất rượu lại hiện làm cho bổ khoẻ, gân gân cốt, giúp thêm sức mạnh thêm là một thứ rượu đại hữu ích cho mấy nhà luyện tập thể thao.

Bán sỉ và bán lẻ tại hãng BOYLANDRY, 17, place du Théâtre Saigon có thứ chai sẵn và có thứ trong thùng còn nguyên.

RƯỢU BẠT-HÀ GET PIPPERMINT GET

rượu bạt-hà đang đã mát mẻ và ngon khen tiếng.

Trong nhà trong cửa ai ai cũng phải có sẵng

THUỐC HƯỞN

PASTILLES

VALDA

đặng Khi, có con nít đi học, Khi có ông già bà cả ra vô, Cũng có người phải đi ra, tới xứ lâm.

THỞ ĐEM THEO TRONG MÌNH

hoặc ngậm cho mát ông cổ thông hơi

Khol bịnh,

hoặc ngậm mà trừ bịnh, như Khi sổ mũi, đau cổ, mệt thở, ho đàm, tức ngực, nóng nảy.

MÀ NHỚT LÀ PHẢI NHỚ

dùng lấy một thứ

THUỐC HƯỞN

PASTILLES

VALDA

mà thôi

bán đựng trong hộp coi trên nhãn phải có hiệu cây

- VALDA -

MỚI THIỆT PHẢI

Feuilleton № 18

TAY ĐỘC

TRINH-THÁM TIỂU-THUYẾT

(Tiếp theo)

Vậy chớ cô chẳng nhớ cái lời nói của linh-hồn nơi buồi người gần lâm-chung đó sao? Thiệt Bạch-tử-Lang là một người hầm-hăng trong cái ấn nầy, mà bị nó xẩo quyệt quá đỉ, cho nên nó mới thoát khỏi ra ngoài vòng như vậy đó. Tuy vậy chớ tôi cũng nghĩ quyết cho nó, cho nên tôi thường để mà ngừa nó luôn luôn, nên nó, thường cứu cán với tôi là tại vậy; có lại chẳng xét, nhè đem cái hộp ấy mà giao cho nó, thiệt rõ ràng là gởi trứng cho ác, thoắn như nó đoạt luôn, thì chẳng ấy có có ăn năn cũng đã muộn. Chỉ bằng hôm nay có hãy thừa cái dịp mình mới tìm được chìa-khóa đây, hồi chàng và mà lấy cái hộp lại cho được thì mới khỏi sự sanh đều biến trả, chẳng lấy cái hộp đó được rồi, thì mình sẽ chờ cho giáp mặt linh-thúc sẽ mở ra mà coi, chẳng hay có nghi thế nào, có cho cái lời của tôi nói vậy rằng phải hay không?»

Nguyên Đỗ-lộ-Tây thấy Kiểm-Mật đến xưng là vợ của Bạch-tử-Lang, cho nên nàng giận ghét. Bạch-tử-Lang đã sắn, nay nghe những lời dèm pha của Sử-khắc-Lái như vậy thì lại càng tưởng ý của nàng. Kế thấy Bạch-tử-Lang ngoái cửa lưa xưa bước vào, nàng liền đòi cái hộp và bảo phải giao lại tức thì.

Bạch-tử-Lang thấy có Sử-khắc-Lôi tại đó, hai người ăn của chuyện vẳng với nhau, chẳng ấy mới biết nàng giận mình đây, cũng vì Sử-khắc-Lôi bày đều dèm siểm, bài bản chi đây, nên mới có việc bất bình như vậy; bèn thò tay vào túi lấy cái hộp nhỏ ấy ra mà trả lại liền cho nàng. Sử-khắc-Lôi thấy kế đã thành thì lấy làm đắc chí; liền ngó Bạch-tử-Lang mà cười lại một cách rất khó chịu. Bạch-tử-Lang giả ý không thấy không hay, cứ làm thinh bỏ đi ra mặt nước.

Đỗ-lộ-Tây lấy được cái hộp nhỏ ấy lại rồi, vừa muốn kiếm một chỗ cho cực-kỳ bí-mật mà cất; bỗng thấy kẻ gửi cửa chạy vào bảo rằng; có chú cửa nàng là Đỗ-bột-Na mới đến, còn ngồi nơi nhà khách mà chờ. Đỗ-lộ-Tây nghe nói rất mừng, liền đem cái hộp và cầm cái chìa khóa đem đến ra mặt người chú rồi thuật những việc nguy hiểm hồm nay lại cho chú nàng nghe. Đỗ-bột-Na nghe nói như không, chẳng kể có động dung chút nào. Kế thấy Sử-khắc-Lôi với Vệ-Đạt cùng bước vào. Đỗ-lộ-Tây bèn đơ cái hộp lên chỉ cho Đỗ-bột-Na coi mà nói rằng: «Bằng cớ chắc chắn ở trong cái hộp nầy đây, chứ muốn biết hãy mở ra thì biết.» Đỗ-bột-Na nói: «Vậy thì mi cứ mở cái hộp ấy mà lấy bằng cớ ra cho ta coi thử thiệt giả thế nào cho biết.» Nàng nghe lời, liền lấy chìa-khóa ra, lúc bấy giờ, Sử-khắc-Lôi, Vệ-Đạt và Đỗ-bột-Na đều đứng dang ra xa lắt, trong lòng hồi hộp, sợ e cái hộp có nổ rớ ra mà liên lụy tới mình chăng. Đỗ-lộ-Tây đức chìa-khóa vô cái hộp vừa muốn vặn mà mở ra, bỗng nghe Bạch-tử-Lang ở ngoài chạy xốc đại vào, dơ tay lên mà la lớn rằng: «Đừng có mở! Đừng có mở! Phải ngừng tay lại, cái chìa-khóa giả, mở bất tử nó nổ ra mà chết đa!.....» Nàng nghe chàng Bạch nói như vậy liền ngừng tay lại. Bạch-tử-Lang bước đến gần rồi nói tiếp thêm rằng: «Mở cái hộp nầy ra thì nguy hiểm lắm. sao Qui-nương lại dám liều mạng mà mở bậy tử như vậy; xin hãy chờ tôi ít ngày, đặng tôi tìm cho ra cái chìa-khóa giả cho mà coi.» Nàng Bỗ-lệ-Tây nghe nói thì không dám mở, bèn thương nghị với mấy người ấy, rồi đem cái hộp với cái chìa khóa đề vào cái rương bảo hiểm mà cất, để chờ Bạch-tử-Lang ít ngày rồi sau sẽ mở.

Còn Bạch-tử-Lang lúc rược Khước-Khắc vào đến chỗ rừng ấy rồi bật đầu đi thì lấy làm lạ, cho nên từ đó vẻ sau cũ có rảnh thì chàng cứ đến chỗ lối rừng ấy mà tìm hoài. Lời tục có nói: *Hữu chí sự cảnh thành*, gắng công mài sắt chầy ngày nên kim. Cho nên chàng nhờ có gắng công tìm mãi mà tìm được một cái miệng hang rất lớn vuôn với hơn 4, 5 thước tây, đòm vô trong hang thấy sâu thâm thâm, chàng vào một đời thì phía trong tối đen như mực, chàng e có người kiếm nên không dám vào; bèn quay trở lộn ra. Rồi đứng suy nghĩ một mình rằng: «Tay-Độc nó đã mom đến mà theo ta ra đến hòn nầy rồi, có khi nó ở trong cái hang nầy, cho nên ta khó mà thấy nó được.» Về nhà suy nghĩ kỹ càng, rồi định quyết rằng Tay-Độc ắt ẩn tàng tại trong hang ấy. Bèn nghĩ ra một kế đem đèa-lôi đặt gần miệng hang, gần đó lại có một cái nhà trống, Bạch-tử-Lang lại đem mồ đặc đến khi mà gần vào trong cái nhà trống ấy, lấy chỗ đó mà làm cơ quan, có thể mở đây đóng-lôi liền tiếp với mối dây đề ẩn trong nhà ấy.

(Mai tiếp).

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES

Dépôt légal: LAO-TAN-PAO

Imprimerie Xuân-Thu

Phải ngừa thuốc giả

Kinh lời tỏ với lục-châu chư-tôn được rõ : những các thứ thuốc Cao đơn hườn-tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y VITTÉ-SANH bổn thân ra công chọn lựa các thứ được nơi nấy danh sau, mà chế luyện cho được tân thiện tân mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời dùng hình ông phát mạo mà làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thầy đều xưng danh tượng, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết chi.

Chẳng để mới đây lại có kẻ gian nịnh gắc để thủ lợi, chẳng kể lần nhơn hai mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất nếu hàn mà chế ra các thứ cao đơn-hườn-tán rồi nó nhái theo hiệu NHỊ THIÊN ĐƯỜNG như là (THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) vân vân... và làm những bao những hộp, những ve giống tha thứ như của bổn đường nầy mà gởi bán khắp nơi xong hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy ít đáp nếu chư-tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, và hình ông phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
58 rue de Canton 58. — CHOLON
Chú nhơn cần cáo

KỲ ÁN TÙNG ĐÀM

Sanh tử tị muội

HỒI THỨ HAI MƯƠI CHÍN

Lo cầu cứu

(Tiếp theo)

Kỳ-Tố nói : thiếu-hữu ngồi... thiếu-hữu ngồi... chờ bên bức làm chi cho nhọc, sự nầy tôi đã biết trước, thời tôi nghĩ mưu kế rồi. Sĩ-Đôn hỏi : kế gì vậy ?... kế gì vậy ?... chắc là hiền-lão muốn quân cảnh-sát giúp sức, chớ chẳng khác g ? Kỳ-Tố lắc đầu rằng : không phải... không phải... mướn quân cảnh-sát là khó lòng lắm, chẳng những vô ích, mà lại thêm hại cho mình, kế kỳ thật không làm được, còn như kế ta đây, là một kế mầu nhiệm, chắc xảo-phụ phải mắc mẹo của ta thôi. Sĩ-Đôn hỏi : kế mầu nhiệm thế nào xin nói trước cho tôi rõ ? Kỳ-Tố nói : khi tôi vào nhà phò-hồ, có lập kế mà gạt xảo-phụ rằng : tôi có một người thân hữu tuổi còn thanh-niên, dung mạo chàng rất kỳ khôi ngộ, mà gia sản của chàng xấp mười Bảo-Lợi, ý chàng muốn tôi đây mà mưa..... Kỳ-Tố nói khưa dứt lời, Sĩ-Đôn tiếp khẩu mà nói : hiền-lão bảo tôi bắt chước Bảo-Lợi, đứng tại chỗ mà mua ấy sao ? Kỳ-Tố rằng, sách có câu : « Bất nhập hổ quyệt, yên đắc hổ tử » nếu ta không vào hang cọp, đâu bắt được con cọp. Thiếu-hữu phải dùng kế kỳ mà vào trả cho đó, thời cớ-g chuyện mới xong. bằng không thì cửa sắt khóa kỹ chẳng ai mở cửa mà vào. thiếu-hữu chỉ đứng phía ngoài mà trông, chẳng khi nào thấy Gia-Đoan cho được. Sĩ-Đôn nghe nói thầm ý lắt đắt hỏi Kỳ-Tố rằng : ngày nào đi ?... ngày nào đi ?... Kỳ-Tố rằng : tôi định ngày mai thì xuất hành, chỉ trì hoãn sao được. Đoạn Kỳ-Tố mời ghé tai Sĩ Đôn mà nói nhỏ vài chuyện thời bóng thỏ đã xế non đoài rồi.

HỒI THỨ BA MƯƠI

Lòng đau đớn

Nói về sự Gia-Đoan không phụ tùng Bảo-Lợi, cả phần đối với xảo-phụ luôn luôn, xảo-phụ tức giận quá chừng, hết nàng giam trong nhà tối, cho giam ấy là hầm ma quỉ, chẳng khác nào địa-ngục dương-gian, một mình nàng bạn với ngọn đèn, chẳng có bóng người lai vãng, đêm năm canh ruột đau từ đoạn, ngày sáu khắc lụy nhỏ thâm bâu, hồ mình liễu sa đào phai, con sầu thảm kể sao cho xiết. Có khi soi gương trông bóng, thấy hình dung mà thẹn với gương, nàng càng buồn bã trăm chiều, chẳng biết cùng ai than thở, nên nàng hòa giọt luỵ mà đề vài câu trên vách rằng :

« *Đã đây vào tiếp phong trần,*
« *Ghe phen lưu lạc, nhiều lần gian nguy,*
« *Tâm lòng trinh bạch từ khi,*
« *Dầu sao cũng giữ một bề cho xong* ».

Cách vài bữa, xảo-phụ lại kêu Gia-Đoan mà dụ dỗ rằng : nàng ôi !... nàng ôi !.. nghe lời ta thì đào tươi liễu tốt, chẳng nghe lời ta thì ngọc nát vàng phai, sao nàng khờ lắm vậy ? Gia-Đoan làm thinh không nói, cái câu dầu mà rưng rưng nước mắt đó thôi. Xảo-phụ thấy vậy, lại đem lời trăng gió mà trêu nàng, khi tiếng đờn tiếng quyền, khi tiếng ong tiếng ve, là cố ý dỗ nàng cho được. Gia-Đoan nổi giận mà đáp lại rằng : dì ôi !.. dì đừng nói nhiều lời mà nhọc, tôi đây tha chết, chớ không mắc lưới của dì đâu. Xảo-phụ nói : nàng điên hay sao, ta thương nàng như tuổi gái của ta vậy, nên ta muốn thành mối sự cho nàng, sớ gì mà nàng trận thượng với ta như thế ? Gia-Đoan trả mối mà rằng : dì thương cái gì... dì thương cái gì... hãi trước dì đoạt chăn bàn của trẻ đi, đánh giá hơn ba muôn đồng bạc, nay dì lại ép trẻ mà bán cho kẻ khác, đặng có của làm giàu, xét lại mà coi, thật là : thương không xương mà gầm.

(Còn nữa).

MÁY CHẠY DƯỚI NƯỚC

HIỆU : L. L. 5-7 và 10 MÃ LỰC

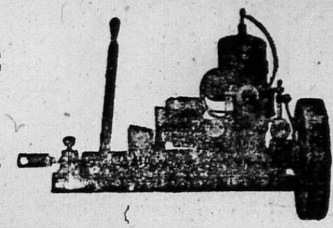

KIỂU RIÊNG ĐỂ CHO TAM BẢN CHẠY MÁY

SỨC MẠNH HƠN HẾT *và Giá rẻ hơn hết*

Xin hãy do tại

133, Bd Charnier **A.C.R.I.C.** Saigon

AI CÙNG BIẾT ĐÈN THẮP MANCHONS HIỆU : SUCCÈS là một thứ đèn rất tiết kiệm, rất chắc chắn và lại rất giản tiện hơn hết

Có để bán các nơi và tại Saigon thì hãng.

COMPTOIRS DE COCHINCHINE 40-42, rue Sabourain

Đèn nầy màu chiếu sáng rất tươi, đẹp lắm sức sánh từ 250 đến 1.000 ngọn đèn cầy.

NHÀ IN và NHÀ BÁN SÁCH

NGUYỄN-VĂN-CỦA

Trước khi ở tại đường Catinat, nay dọn về ở tại đường *Lucien Mossard, N° 13*

CÓ BÁN

Các thứ sách chữ Langsa và Quốc-ngữ. Các thứ Thơ, Tuồng và Truyện. Đồ để thường dùng trong các nhà việc Văn đã các thứ Sổ, Sách, các thứ Thiếp và làm Con-dấu bằng cao-su và đồng Trắng-hoa bằng sành và cườm. (Couronnes Mortuaires). Đồ các thứ Khuê bài danh dự.

(Giá bán rất rẻ hơn các nơi)

Giá bạc Mn — Hạ giá rất nhẹm

MANUFACTURE SAIGONNAISE DE CARREAUX & MOSAIQUES

Maison Fondée en 1900
rue d'Arras et Lucien Lecouture
CHOLON SAIGON

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng XI-MĂN đủ thứ màu và các vật dụng đều ở Pháp-quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, hỏi giá cả và kiểu mẫu.

VỀ RA TRÔNG THẤY.

Hãng ở đường Lucien Lecouture. — Cholon.

gửi trọn Bản tập ở-an

Dầu hôi Mỏ neo

Liệt vị hãy mua thứ dầu hôi hiệu : *Mỏ Neo (Le Pétrole Ancre)* của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles mà dùng. Dầu nầy thấp ít hao, đã sáng suốc mà không có khói. Thiệt là thứ dầu tốt nhứt hạng trong Hoàng-cầu.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng
Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles
đều có bán thứ dầu hôi nầy

Trong Lục-Tỉnh anh em muốn hỏi thăm đều chi, xin viết thơ cho hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles ở Saigon đường d'Adran, số 1. Ông chủ hãng sẽ hồi âm lập tức.

Các bà muốn trong gia-đình đặng yên ổn chăng ?

Muốn cho con cái đặng sớn sơ vui chơi mau đỏ da thắm thịt chăng ?

Muốn được các sự ấy thì không chi bằng các bà dùng :

Sữa bò hiệu « BERNA »

mà nuôi con thì mau thấy nó khôn lớn mạnh giỏi và thông minh đinh đạt.

Đại-lý nội cõi Đông-pháp :
Hãng L'UNION COMMERCIALE INDOCHINOISE & AFRICAINE.

Hãng nghánh ở : SAIGON, PNOMPENH, HAIPHONG, HANOI, NAMDINH, BENTHUY, THAIBINH, YUNNANFOU. TOURANE, HUE, QUINHON, NHATRANG, DONGHOI, THUXA.

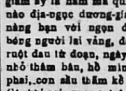

ĐỘC TRÙNG

Số phẩm trừ tuyệt nhất thuốc Tœnifuge Français

quan lương-y DUHOURCAU

Điều-nghiệm hơn hết mà lại rất dễ dàng, chẳng mất tài liệu chi hết. Uống thuốc nầy có bán ở Paris tại hiệu LEROUX Frères 40, rue du Turenne, và chẳng các nhà thuốc

Cách chơi phong nhã

Giờ rảnh, không có cái gì thú bằng có cái máy chụp-hình. Ấy là cách chơi có lý-thú tinh-thần.

Hiệu KHÁNH-KÝ ở Saigon, đường Bonnard số 54 có đủ các thứ máy chụp-hình để hiến các quí-khách ngài nào mua, bản-hiệu xin hiến đủ kiểu, giấy, thuốc và chỉ dẫn tường tận cách chụp hình cách rửa, cách phơi, cách dán, cách sửa-tập, cách giữ gìn, chỉ trong mười bữa thời biết tường tận.

CÔ-BA

SÁ-BÔNG DẦU XỨC ĐẦU SẮP MỚI.— NƯỚC THOA TÓC

PACHOD Frères & Cie LYON

PHÒNG TRỒNG RĂNG

VINCENZI

Quan Tấn-sĩ Lương y MALZACH ở Paris

Chuyên nghề trị bịnh đau hong và răng. Trồng răng vàng và các thứ

Dây thép nói 371

Số hiệu 22 đường Lagrandière

Khám bịnh từ 9 giờ đến 12 giờ mỗi bữa và đến chỗ kỳ hẹn

Feuilleton n° 57

ÁI TÌNH TIỂU-THUYẾT

HAI TÍNH

XII

Chàng Ngọc hiểu sá.

(Tiếp theo)

Mà tôi tưởng rằng tôi nói như vậy là lầm lắm, vì nói như vậy là làm cho thêm đau lòng cậu vậy tôi. Mà cậu biết cái miệng tôi hay nói lắm, tôi cũng biết rằng cậu thương cô hai lắm, nên khi cậu không có phép tôi nói lỡ ra như vậy.

Chàng Ngọc nói :

« Dì nói phải, tôi thương cô hai lắm, tôi thương cô hai hoài. »

Bà vú nói :

« Thật lòng cậu rất tốt. Thôi, tôi kiếu cậu, tôi xin cậu đừng lòng mà chịu đựng với nhỏ điên đảo như vậy. »

Chàng Ngọc làm thinh, vì chàng không thể mở miệng ra mà trả lời với bà vú cho đặng, chàng đay trương hai mắt mà ngó theo bà vú đi càng phút càng xa.

Chừng bà vú đi khuất rồi, chàng dỡ tay lau tràng than rằng :

« Ôi, đau đớn lòng ta biết mấy ! »

Chàng than như vậy rồi chậm chậm chàng đi ra tuốt mé biển mà nhìn biển giải sóc, thấy biển lêm lặn như tờ, mặt trời chiếu sáng, làm cho chàng càng thêm chưa xót,

Y như lời bà vú nói, là bịnh thế của nàng Bích xem rất nguy, Bởi nàng chống chỏi với lòng nàng mà từ chối với chàng Ngọc, nên làm cho nàng đau đớn nơi lòng thái quá, rất khó chịu cho nàng. Bởi vậy nên ông thầy thuốc cũng đến tri với cái chứng bịnh rất kỳ khôi của nàng, ông nói :

« Lâu nay tôi chưa từng thấy một chứng bịnh là kỳ như vậy. Tạng phủ điều hòa, lẽ thì mạnh giỏi, mà sao bịnh thế lại trầm trọng như vậy. Thật bịnh đờn-bà, lấy làm khó quá.

Bữa nọ, ông thầy thuốc đến chẩn mạch, thấy nàng Bích yếu lắm và suy lắm, ông phát nghi lòng, ông bèn nói với bà vú rằng ông không chẩn cho lành được bịnh của nàng Bích.

Ông nói rằng :

« Cô hai không có bịnh nên không biết chỗ nào mà đặng điều trị bây giờ. Tôi không thấy chứng bịnh của cô hai, tạng phủ điều hòa, dạy có một đứa khiếm huyết mà thôi. Hoặc là tôi coi bịnh không thấu, phải rước ông thầy khác chẩn mạch mới được.

Bà vú nghe ông thầy thuốc đoán chứng bịnh, bà hỏi :

« Nếu vậy thì bịnh của cô hai nặng lắm hay sao ? »

Ông thầy thuốc nói :

« Tôi không nói là một chứng bịnh, cũng không phải là bịnh ngặt nghèo. Thật là không có sự gì thấy nguy hiểm bây giờ, mà sao cô hai như bịnh một ngày một thêm một chết, thì thét rồi dầy ắt là khó.

Chàng Ngọc đứng nơi nhà sau mà chờ nghe coi ông thầy thuốc nói chứng bịnh nàng Bích làm sao.

Khi Bà vú đưa ông thầy thuốc ra về rồi bà ra nhà sau mà kiếm chàng Ngọc. Bà thấy chàng, bà khóc lên và nói :

« Cậu hai ôi ! không xong rồi, cậu hai ôi !

Chàng Ngọc nghe nói cả sợ, như máu trong mình chàng đã đông đặc lại, hồi châu lưu được nữa vậy. Chàng không nói đặng lời gì, dạy có chảy nước mắt ra la lâng mà khóc với bà vú, Chàng khóc hồi lâu rồi chàng mới rằng được mà nói như vậy :

(Còn nữa),

VRÂN-THÁI-NGUY H.

ĐÈN ĐI SĂN

THỨ HAI KIỂN TIỆN DỤNG HƠN HẾT

Dọi ra xa cho đến 150 thước, thắp bằng

ACÉTYLÈNE

thứ dầu để đem theo mình.

Thứ đèn này tiện dụng hơn đèn khí là vì:

Nhẹ — Dễ dùng — Dễ mua dầu mà thắp

BÁN TẠI HÀNG:

L. CAFFORT

125-129. — Đường Catinat. — 125-129

Saigon-Pnompenh

RẤT HỮU DỤNG — RẤT CẦN KÍP

CU-ĐỘT HOT -:- GHE THUYỀN CÓ MÁY

Cho các vị đến điều, các vị nông gia, mấy người lính chở chuyên.

Chẳng thì có trù nghỉ chỉ ra đặng một kiểu rất tiện dụng cho các ngài

Chẳng thì cũng lãnh làm lại và sửa các thứ Ca-nốt và máy máo khác.

Gởi cho không những kiểu, bản vẽ, hình giảng, văn vân... không buộc phải mua

SOCIÉTÉ BETOOR & D'ENTREPRISES DE NAVIGATION AUTOMOBILE

Đường Rue Paul-Blanchy -:- SAIGON

SỮA

NESTLÉ

Thường dùng trong các nhà Dưỡng-dường trong xứ Nam-kỳ.

Chư-tôn phải nài cho được nhãn sữa có «ổ chim» thì sẽ được đẹp lòng.

ĐỒNG HỒ LỚN

Kiểu kim thời, kiên cắt cạnh, gỗ như tiếng chuông nhà thờ và thứ thường.

Giá : 23$00, 27$00, 40$00, 45$00, 50$00, 60$00 70$00.

ĐỒNG HỒ RẺ

Thứ có hộp xách đi đường và thứ trần.

Giá từ : 3$75 cho đến 21$00.

Hãng R. CHOMIENNE

Place du Théâtre-Saigon

Cáo thị

BẢN ĐẤT QUỐC-GIA

Tỉnh Biênhoa

Ngày thứ ba, 30 tháng Novembre 1926, chín giờ, tại đình quan Tham-biện Biênhoa, sẽ khởi hành đấu giá phát mãi mấy miếng đất quốc-gia, kể ra sau này:

TỌA LẠC	SỐ mẫu số	SỐ tờ họa đồ	SỐ SÁO MẪU	ĐỊNH GIÁ mỗi mẫu	ĐỊNH giá mỗi số	NỘC HỚ
			h. a. c.			
Tân-phong.....	»	»	31 65 00	5$00	158$25	
Tân-phong.....	»	»	33 35 00	5 00	166 75	
Bảo-liêt.....	»	»	397 07 46	5 00	1.985 37	

Chương trình phát mãi và họa đồ, tại Biênhoa, thì để nơi nhà quan Tham-biện; còn tại Saigon, thì để nơi tòa năm, dinh Hiệp-lý.

THỂ-THÁO

Luận về sự tập luyện thể-thảo

Sự tập luyện thể-thảo là rất cần ích cho đường thể dục của dân tộc.

Có câu tục điển nói rằng: « Une âme saine dans un corps sain »; nghĩa là: « Một cái trí tinh diệu trong một thân người mạnh mẽ ».

Thiết vậy, người ta làm việc sôi-sáng đăng, biểu chí ra đặng đều hay sự lạ là nhờ trong mình đặng khoẻ mạnh mà muốn khoẻ mạnh thì phải có tập luyện thể-thảo.

Mỗi người đều có thể tập luyện một môn thể-thảo nào mình thích: hoặc giao-cầu (tennis), đấu-cầu (foot ball), tập võ, lội, chơi đu, kéo dây thung, liện chí, cũ chỉ làm cho vân... chẳng có cuộc chơi nào làm cho mất ngày giờ qui báu của mình nhiều, vì tự nên mình định thì giờ mà tập luyện.

Sự tập luyện thể thảo chẳng những là cần ích cho đường thể-dục của loài người mà thôi, mà lại là đại hữu ích cho việc tương ái, tương giao của một dân: người cũ nhơ chung lo lập thành một hội thể thảo, thì phải nhóm nhau lại kỳ nầy, kỳ nọ mà bàn tính việc hội, đặng gặp gỡ nhau ăn cần niềm nở nhau, và nhờ giao thiệp cùng nhau lâu ngày mới trở nên quyến thức, biết thương nhau nhiều. Lại khi lập thành một hội, cho hội một cái tên, thì người trong hội xem tên hội mình là qui trọng luôn luôn. Trong cuộc chơi, cùng là giữa đàng mà mình thấy một người trong hội bị hiếp đáp, thì mình không thể chịu nổi; và nghe ai lấy tên hội mình ra mà biếm nhẻ thì không thể dằn đặng; hội mình bị thua thì mình thẹn thầm buồn thầm. Ấy đó là một cái trường để cho ta học nơi đây đoàn-thể, chính là học cho biết thương, biết bình vực quyền lợi của người đồng hội mình, của hội mình. Người trong một hội ấy chẳng khác nào dân trong một nước, còn hội là một nước nhỏ kia vậy.

Trong mười lăm năm trước trở lại đây người Annam mình hiểu sự thể-thao là cần ích không ngăn, nên nhiều nơi xướng lập thành hội thể thảo, nhứt là hội giao-cầu và hội đấu cầu là hai cuộc chơi của mình thích hơn hết. Ấy đó một vẻ văn minh tân phát của người Annam.

Tôi xin ao cho hết thảy biết đều cần ích của sự tập luyện thể-thảo mà lập thêm hội thể thảo, nong nả cho người mình tập luyện, cùng là giúp đoàn em ái lập cho thành hội thể-thảo, thì cũng là may mắng cho dân tộc lắm đó.

CU-VO.

VINHLONG

Cuộc đấu cầu hôm lễ Đình-Chiến

Hôm Lễ Đình-Chiến, nhằm ngày 11 Novembre 1926 tại, Vĩnh-long có thiết lập nhiều cuộc chơi để giúp vui cho công chúng, vì cách hai năm nay có một cái lễ nầy lớn hơn nữa: nào là đua xe-máy, đua xe-kéo, đua người, đua xuồng, hát bội mừng đàn Tennis và nhiều cuộc chơi kể không xiết. Ấy là sớm mai, chánh ngày lễ, còn chiều lại có một cuộc đấu cầu của hai hội «Vĩnh-long-Sport» và «Cho-lớn Sport».

Tôi xin lỏ cho biết rằng: hội Vĩnh-long-Sport nầy là những người nhạc rạng ở Vĩnh-long lên nương ngụ tại Saigon thiết lập ra, cho nên gần đến ngày lễ Đình-Chiến (armistice) nghe Vĩnh-long có bày nhiều cuộc chơi cho nên bàn trị - sự cầu hội có nhóm lại mà bàn tính đặng mời hội Cholon-Sport về Vĩnh-long đá chơi hầu làm cho thêm một sự vui cho xứ ấy, trong lúc nhóm đó, mỗi người đều vui lòng mà công nhận việc đó cả thảy, cho nên lập tức viết tư mời liền hội Cho-lớn-Sport, thì hội ấy cũng sẵng lòng y theo lời mời của Vĩnh-long-Sport.

Hội Cholon bằng lòng rồi cho đến đến ngày 11 Novembre 1926 là chánh ngày lễ, thì chiến trường Cho-lớn-Sport cũ đi xe-hơi xuống hồi 11 giờ trưa, hội Thể-Thao Vĩnh-long có phái người ra rước, đem lại ngụ tại nhà ngũ TÂN-PHÁT của M. TÂN là một nhà ngũ tinh khiết sạch sẽ tại Vĩnh-long thuở nay; khi chiến tướng đều do sửa soạn ngài trong giây lát rồi, thì kéo nhau vô nhà của M. DANH secrétaire des Douanes et Régies mà đùng cơm; vì M. DANH là người thuở nay hàm mộ về việc thể-thảo lắm cho nên M. DANH có hứa trước với hai hội sẽ đãi hai hội một bữa cơm tại nhà người.

Khi chiến tướng tại M. DANH, thì mọi người đều bằng lòng, và vừa ý cả; vì sao? vì tánh tình của M. DANH vui vẻ hậu đãi một cách tử tế vô cùng thiết tiếng đến thuở nay, sự tử tế của M. DANH chẳng sai vậy; trong lúc ấy ai đều ăn vị rồi thì mỗi người đều dùng rượu khai vị, kế một chút phi đọn đồ ra ăn; thấy cách sắp đặt đọn ăn của M. DANH thật là trang lệ, đồ ăn bỉ bàn, thiệt là người hiểu cách đãi anh em ta.

Khi nhập tiệc thì ai nấy vui cười chuyện vãng tô tình thân cảm bữa tiệc của M. DANH, đến khi dùng no và đâu đó xong xuôi rồi thì anh em Vĩnh-long và Cho-lớn đều tử giã M. DANH về phòng ngơi nghỉ đặng chiến lại có tranh thì thì đoạn.

Nơi sân đá banh nầy ấy, chung quanh sân thì treo có tam sắc dây dẫy coi ra oai nghiêm lắm, còn theo mức sân thì rải vôi trắng làm lằn theo thước lệ; đến ba giờ chiều thì thì thấy chiến ba lần rất trọng nơi ấy coi không biết bao nhiêu mà kể, vì bấy lâu nay ở Vĩnh-long không có lần nào mà có cuộc đấu cầu kịch liệt như lần nầy cả, thấy vậy mới biết sự thể thao ngày nay ai ai cũng hoan nghênh. Kế bốn giờ thì các quan viên Langsa và Annam đều tựu đủ nơi khán đài; còn chiến tướng thì đều ra một lược, kể đã qua người đã lại được cho nhuần cũng.

Đến hồn giờ rưỡi thì M. Lê-Diễu-Ngưu Capitaine Distamy-Sport ra làm Giám-cuộc, tu-hít thổi thì chiến tướng 2 hội sắp ra coi dáng hoàng. Áo của hai hội đều khác nhau và phân biệt (Hội Vĩnh-long-Sport thì áo vàng sọc đỏ, còn Cholon-Sport thì áo xanh sọc vàng, thấy chiến tướng của Cho-lớn, thiệt là người nào cũng hùng hùng dõng-dõng mập mạp, coi ra thì thấy hội Vĩnhlong phải thua vì chiến tướng Vĩnhlong nhỏ thấp ốm yếu hơn.

Hàng ngũ chiến tướng của hai hội sắp như vầy:

Cholon-Sport

Hàng

Bôi, Ba,
Lượng, Đầu, Trọng,
Qui, Cần, Tăng, Bạc, Bưu.

Vinhlong-Sport

DANH

Sự, Hoạt,
Long, Feydel, Hoài,
Điệu, Yên, Ngôn, Mao, Hiếu.

Khi Giám-Cuộc sắp-lế đã thì thấy bên Cholon-Sport lấn nước bên Vĩnh-long hoài, song nhờ có hai người hậu tập là Hoài và Sự hết sức đảm đương cùn nhiều lúc phải thua, ngoài sân công chúng vỗ tay nhặt nhẹ rồ, trong lúc ấy hội Vĩnhlong cũng có cầng kích bên Cholon dữ dội, song cũng nhờ hàng chiến tướng hậu tập thiết là tài, nên không thể gì làm được; lúc ấy bên thì qua, bên thì lại, lần lần nửa giờ đâu không bên nào ăn bên nào cả, tới giờ ngỉ uống nước giải lao. Trong lúc hai hội tranh tài giỏi hay với nhau thì ngoài nầy các viên quan Langsa và Annam đều lấy làm hằng tông hết thảy, vì thấy hai hội đều hay và chơi lấy cách tử tế với nhau thiệt là quí hoá vậy.

Hết giờ giải lao rồi thì Giám-Cuộc sắp-lế hai bên sửa soạn kiếm an nầu có lấy tiếng cho hội mình, cho nên đem đều hai bên người nao người nấy coi nam nở lắm; chuyền sau coi mới Vĩnhlong công kích lại Cholon dữ dội. Khi Long được banh gáo cho Điệu, Điệu giao cho Ngôn, Ngôn thừa điệp đa vô, song bị người thủ thành Cholon là M. Hồng ra tay thủ thành giỏi cho nên bắt được, kế Ngôn nhảy vô, Hồng đã ra đội người hậu tập xét qua nhâm miệu, Điệu giao lại cho Ngôn, Ngôn thừa dịp tông vô thành Cholon, Hồng ở không kịp nên đã lọt vô thành, Cholon thua một bàn; thiên-hạ người San vỗ tay vang rần gần ba phút đồng-hồ. Kế đem banh vào giữa đã lại, chuyền nầy chiến tướng Cholon quá, song ép lại cho nên mới mọi gì hai, nên trong gần phút Cholon đem banh xuống gần người hậu tập Vĩnhlong trở qua khỏi rồi thừa dịp tông vô mạnh qua làm M. Danh là người thủ thành bên Vĩnhlong đã không kịp phòng cản tiếp lại mới bắn, ấy là Vĩnhlong 1 Cholon 1. Ấy đem banh lại giữa sân đá, mà mọi cùng tận tâm lực đã, song le tới mấy giờ mà không bên nào ăn bên nào thêm nữa, thành ra hai bên đều hoà, thiệt là một nước đấu-cầu nầy hay hết sức. Nên khen chiến tướng hai bên.

Khi mãn giờ đá banh, thì Quan Chủtỉnh cho hai hội 60 $ 00 và ngài cho phát người trong phái các chiến tướng người nào đã hay, nhưng đó là: đồng, vòng vàng dưn kiểu, vân vân... thiệt là quan lớn Chanh Mossy là người đại độ vậy.

Khi phát đồ thưởng rồi M. Danh mời hết thảy quan viên tại nơi mà dùng Champagne, thiệt là M. Danh có đã thiệt tình với chiến tướng hai hội.

Còn hội Thể-Thao Vĩnhlong có thiết lập một tiệc tại nhà hàng Bungalow mà đãi anh em hai hội buổi chiều đặng vui giả nhau.

Đương bây giờ rưỡi thì đã lũ mặt nơi đó, là: MM. Phước Commis Inspection Vĩnhlong, Danh secrétaire des Douanes et Régies, Tử Huinsiệp, Giáng Propriétaire, Hưng Secrétaire Gendarmerie, Hiền Commis T.P. Saigon, còn chiến tướng hai hội thì phân nhau ngồi lại hai bên. Khi nhập tiệc rồi, mỗi người đều chuyện vãng vui cười với nhau lô tình hiếu lắc cần hai hội, trong khi gần mãn tiệc thì M. Phước có đứng dậy tỏ đồ, lời câu chúc cho anh em Cholon và ước ao sao có một lần nào hội hiếp nhau như vầy nữa. Dứt lời nghe vỗ tay, kế đó M. Tăng Capitaine Cholon-Sport đứng dậy thay mặt cho hội Cholon mà cảm tạ các ông ở Vĩnhlong có lòng tử-tế với anh em ở Cholon như vầy, dứt lời vỗ tay nữa. Khi mãn tiệc rồi cả M. Lê-ngọc-Giêng là nghiệp chủ ở Vĩnhlong cũng là người ham mộ thể thao, có đem xe-hơi lại mà rước các chiến tướng hai bên đi chơi cảnh-thành Vĩnhlong, thấy lòng tử-tế của M. Giêng thiệt là người hào là ta vậy. Đi chơi về thì 11 giờ khuya anh em hai hội từ giã M. Giêng ma về Cholon và Saigon.

Thiệt bữa lễ Đình-Chiến tại Vĩnhlong năm nay vui thiệt và các cuộc chơi nầy được hoàn toàn cũng nhờ có máy ông dưới đây: Nhứt là Quan chủ tỉnh V. L., sau nữa MM. Đốc-Phủ Hương, ông Hội-Đồng Nguyễn-thành-Điểm, ông đã Hương-Cả Nguyễn-hữu-Nghĩa Long-châu, các chứng trong hoà-hội, nhiều đều đồng là bịnh hết gần cả.

VIN TONIQUE

DU

BI-NUTRITIF

Du Docteur RIP

Vệ sanh TỬU của *Lương-y* RIP chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gần cốt cùng là trên hiện tình thân, bắt kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng bì mỗi cao khi lạo suy giảm, nội thấy ngày xanh đã thiếu máu, kể uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cả lên thành đồng, một may lạ rõ tôi coi như trẻ, lạo mạng hơn xưa.

Cân con nít ốm nhược, đem bà mới mang, có hoặt bạch, có chứng, nhưng ăn nơn tinh thần, kể ăng rượu nầy vào thì mạnh mẽ lên bội, da thị đỏ sáng, tinh thần trên hiện.

Giá mỗi ve là bạc đồng bạc

Có về bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 15: Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Lusaite 285 Rue des Marins Cholon.

Xe chắc chắn nhẹ nhàn thì có

HIỆU XE: MALBROUGH, AUTO-MOTION, TALBOT, CHOBERT et OLYMPIQUE.

Giá các hiệu xe kể trên đây lại rất rẻ vì giá bạc cao.

ĐẠI-ICH Đại-lý bán rất rẻ

N° 383-385, *Rue des Marins Cholon*, 383-385

Đèn SUCCÈS là một hiệu đèn không có đèn nào sáng kịp, rất dễ xài, chưng trong nhà lại xứng lắm, có đủ kiểu. Đã sáng, dễ xài mà lại bán rẻ.

Société Industrielle d'Exportation en Extreme Orient

95. — Rue Catinat. — 95 Saigon

Dây-thép: đã Sindex Saigon — Dây-thép số: số 581

Máy xay Lafon de tours

Hiện nay tại hãng có bán máy xay gạo kiểu tây, rất chắc chắn và giản tiện vô cùng, không còn thứ máy xay nào dám sánh. Trong 24 giờ đồng hồ có thể xay ra được 7, 10, 15, 20 25 và 30 tấn gạo trắng, tùy theo thứ máy.

Kiểu máy xay còn một điều rất tiện hơn hết là chẳng cần gì chủ mua phải mướn tay thiện nghệ về nghề máy móc ráp mới xong; nào sường nào máy chỉ có vặn bù-lon (ốc) là thành.

Về giá cả muốn biết, cứ đến Sindex đại-lý hãng Lafon ma thương nghị.

Hãng sẵn vui lòng tiếp rước, mỗi khi ai muốn cần hỏi đều chi.

Thuốc liên PILULES PINK

là thuốc bổ dưỡng sức lực, kẻ đau mới mạnh, người đau mất máu hay là kẻ ốm yếu mỏng mảnh nên dùng uống lắm.

Thuốc liên PILULES PINK

dùng trị các chứng nhiệc yếu trong mình quá đỗi, vì thuốc ấy thấm bổ máu mạch, đường gân chắc cốt, làm cho ăn uống biết ngon, mau tiêu và giúp chuyển cả thân thể liên lạc mạnh giỏi.

Thuốc liên PILULES PINK

cho là một thứ thuốc hay, uống hiệu-nghiệm luôn luôn, trừ các chứng bịnh về huyết kém thiếu hụt, hay là gân cốt nhiệc yếu mà sanh biếu ra, nào là bịnh hư huyết, chứng buồn ngủ tri thần, trong mình liệc yếu hai hoài, lúc con nít vậy mấy, lúc đứa bé có tuổi hết có chứng, các chứng trong hoà-hội, nhiều đều đồng là bịnh hết gần cả.

Thuốc ấy có bán cùng trong các nhà bán thuốc.